75STE JAARGANG No. 9715 ZATERDAG 11 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

NIEUWE REGERING IN VENEZUELA

Jimenez doet concessies aan marine en luchtmacht

NIEUW hoofd veiligheidsdienst stelt vijf priesters in vrijheid

Caracas, (AFP/ANP. — Het Venezolaanse kabinet is donderdagavond afgetreden om president Jimenez in de gelegenheid te stellen zijn ministeriële ploeg te reorganiseren. Volgens de correspondent van het ANP te Willemstad doet in het Caraibische gebied het gerucht de ronde, dat er ernstige moeilijkheden in Venezuela zijn.

Er zouden zich schietpartijen hebben voorgedaan en een aantal hoge geestelijken zou zijn aangehouden. Bevestiging van deze geruchten is niet te krijgen.

De correspondent van het ANP meldde later, dat er op Curaçao geen aanwijzingen zijn, dat de geruchten op waarheid berusten. De diverse luchtvaartmaatschappijen zetten hun diensten normaal voort, en ook het radiotelefoonverkeer werkt gewoon. Evenmin heeft enige autoriteit op Curaçao een aanwijzing ontvangen, die de geruchten zou bevestigen.

Naar later is bekend geworden, ziet de samenstelling van het nieuwe Venezolaanse kabinet er als volgt uit:

Buitenlandse Zaken: dr Felice Cardot, ambassadeur in Colombia.

Binnenlandse Zaken: generaal Llovera Paez, voorheen minister van Verbindingen.

Financiën: dr Giacopini Zarraga.

Defensie: generaal Fernandez.

Onderwijs: generaal Nestor Prato.

Openbare Werken: generaal Mazzei Carta, voorheen minister van Defensie.

Arbeid: dr Tinoco Rodil (behoudt zijn zetel).

Landbouw: kolonel Sanchez Mogollon.

Volksontwikkeling: admiraal Larrazabel.

Mijnwezen: dr Luongo Cabello (behoudt zijn zetel).

Volksgezondheid: dr Gutierrez Alfara (behoudt zijn zetel).

Verbindingen: generaal Guerrero Rosales.

Justitie: dr Parra Marquez.

Gouverneur van het federale distrikt dr Gherzi Gomez.

Het nieuwe kabinet is vrijdagmiddag door president Jimenez beëdigd. Tijdens deze plechtigheid, die een zeer snel verloop had, heeft de president, die vermoeid leek, een korte rede gehouden voor de televisie, waarin hij de wijzigingen in het kabinet bekend maakte.

Kolonel Velasco, het nieuwe hoofd van de Veiligheidsdienst, heeft vrijdagavond te Caracas persoonlijk 5 priesters in vrijheid doen stellen, die na de onderdrukking van de mislukte opstand waren gearresteerd.

Uit Washington meldt A.F.P., dat de herschikking van het Venezolaanse kabinet de aandacht trekt in officiële kringen in de Verenigde Staten en in de Latijnsamerikaanse diplomatieke kringen, die er conclusies uit trachten te trekken. In deze kringen is de eerste indruk, dat het hoofd van de Venezolaanse regering een deel van zijn macht heeft moeten afstaan.

Dat Jimenez uit zijn omgeving twee „sterke mannen" moet missen — de heren Laureano Vallenilla Lanz en Pedro Estrada respectievelijk minister van Binnenlandse Zaken en hoofd van de geheime politie — betekent zonder enige twijfel een verzwakking van zijn positie. Hier treedt — zegt men — duidelijk het direkte resultaat aan de dag van de mislukte revolte van bepaalde delen van het leger. Zelfs al heeft de regering deze revolte snel kunnen onderdrukken, thans blijkt niettemin duidelijk, dat de oppositie tegen het regime niet geheel is verdwenen en dat zij zich heeft doen gelden op het politieke vlak. Volgens waarnemers te Washington levert de ontwikkeling van de gebeurtenissen, zoals die zich na de revolte, te Caracas heeft voorgedaan het bewijs van de moeilijkheden, waaraan president Jimenez het hoofd moet bieden bij zijn pogingen om zijn politieke macht ongeschokt te handhaven.

Geruchten omtrent de herschikking van het Venezolaanse kabinet deden sedert 24 uur de ronde in de Amerikaanse hoofdstad. Maar door de schaarsheid van de persberichten uit Caracas was het moeilijk te bepalen, in welke richting deze herschikking zich zou voltrekken. Vrijdagmorgen werden enige aanwijzingen ontvangen, dat een geheel uit militairen samengestelde regering waarschijnlijk zou zijn. Het resultaat is een kabinet van gemengde samenstellng: enige burgers maken er deel van uit.

Maar het feit, dat het twee marine-officieren bevat en een van de luchtmacht, is een aanwijzing, dat de president een soort compromis heeft moeten sluiten met de strijdkrachten, die beschouwd worden als de het huidige regime in Venezuela meest vijandig gezinde groepering.

De vraag, die thans rijst is of Perez Jimenez in staat zal zijn, zich in de nieuwe verhoudingen nog lange tijd te handhaven. Te Washington heeft men in vele kringen de indruk, dat Jimenez daarin zal slagen zolang hij persoonlijk in staat zal zijn te voldoen aan de eisen, die de strijdkrachten hem zeker zullen stellen. De algemene opvatting is, dat de herschikking van gisteren slechts een etappe is op de weg naar een ernstige crisis in het huidige regime in Venezuela. Aldus een weergave door A.F.P. van de mening in kringen te Washington.

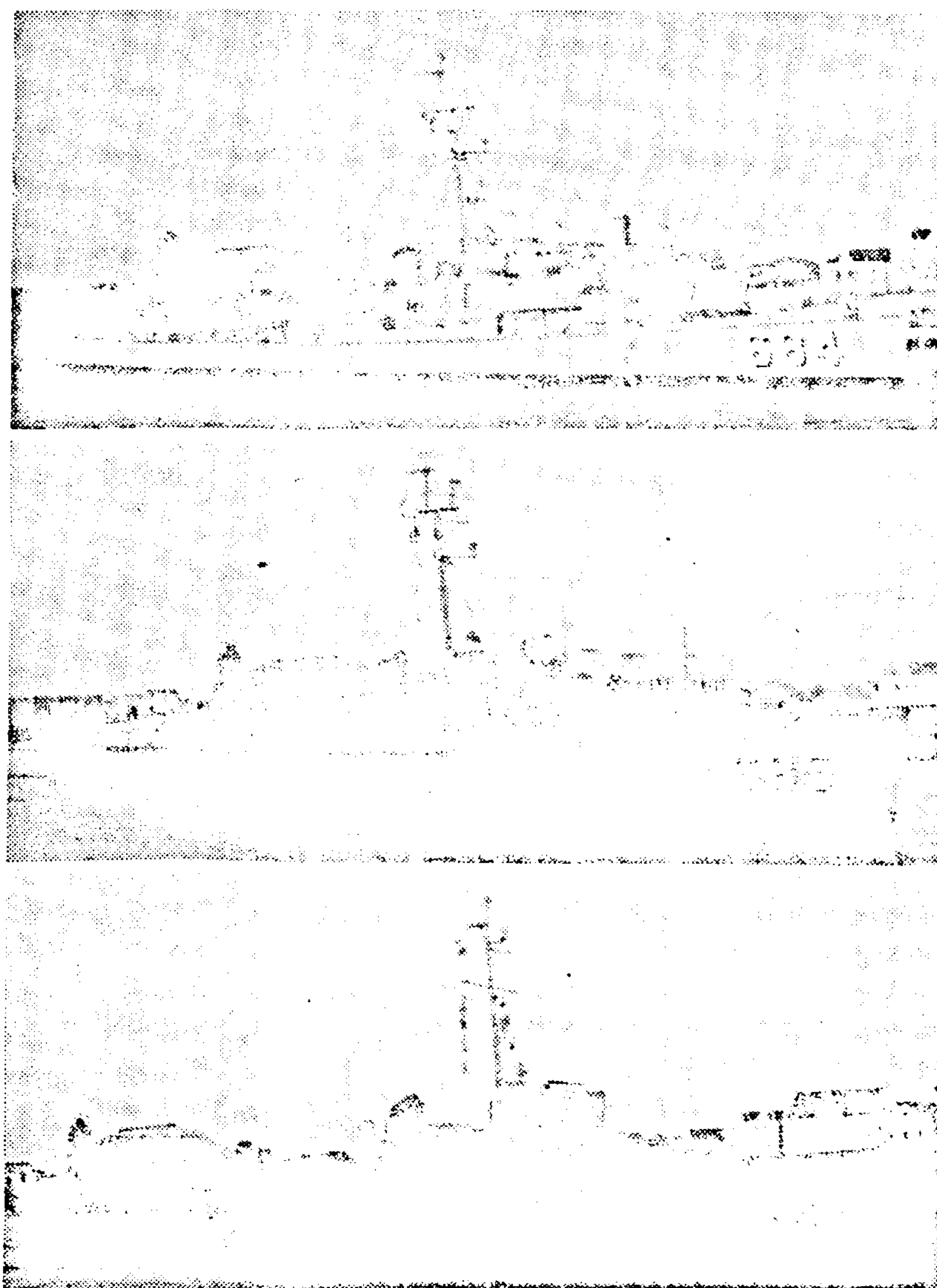
Geheimzinnige seinen van nieuwe Spoetnik?

Parijs. — Te Helsinki en te Parijs heeft men hedenmorgen op de golflengte, waarop de beide Spoetniks hun signalen uitzonden, op verschillende tijden, maar steeds gedurende langere tijd, krachtige seinen opgevangen. Deskundigen geloven evenwel, dat het een vaste zender is en niet een mobiel station.

Een radio-amateur in de Amerikaanse staat Ohio ving vannacht op 20 MGHT eveneens het Spoetniksein op.

Op de radiokamer van het ANP te Den Haag hoorde men vandaag omstreeks het middaguur op de betreffende frequentie alleen een testende telefoniezender van Curaçao en de Amerikaanse zender, welke secondentikken geeft. Spoetniksignalen werden niet opgevangen.

Amerikaans vlootbezoek aan Curacao

Hedenmorgen voeren drie U.S.A.-destroyers de haven van Willemstad binnen voor het brengen van een officieel bezoek aan ons eiland. Het zijn (van boven naar beneden): de „De Long" (684); „Coates" (685); en de „Kyne" (741). Maandagmiddag zetten de oorlogsbodems hun reis voort.

Willemstad. — Momenteel vertoeven op Curaçao drie Amerikaanse oorlogsbodems van het type Destroyer en wel de „De Long", de „Coates" en de „Kyne". De schepen zijn maandag jl. uit New York vertrokken en hebben grotendeels reserve officieren aan boord, die een kleine oefening achter de rug hebben. As. maandag vertrekken de schepen weer met bestemming New York.

De schepen hebben een lengte van ongeveer 306 voet, een breedte van 30 voet en werden gebouwd om de Duitse onderzeeboten in de tweede wereldoorlog het hoofd te kunnen bieden.

Ze hebben een bewapening van twee kanonnen van 5 inch, twee mitrailleurs en een enkele en dubbele van 40 mm., en twee torpedo lanceer inrichtingen.

De schepen hebben een bemanning van 193 koppen, worden met turbo-elektrische motoren voortgestuwd. Zij hebben twee schroeven, en kunnen een snelheid ontwikkelen van 23.8 knopen. De drie schepen staan onder commando van commandant T.N. McIntyre.

Voor de bemanningsleden en officieren is een gevarieerd programma samengesteld, o.a. is er op maandag een barbecue-picnic voor de bemanningsleden en brengen de officieren een bezoek aan de Mariniers-kazerne Suffisant.

Hondje „Laika" verschaft geleerden belangrijke gegevens

Londen. — Het Sovjet Nieuwsbureau Tass heeft Sovjetrussische wetenschappelijke kringen aangehaald volgens welke de hond „Laika", die in de tweede Spoetnik is omgekomen, niet door een lichamelijk gebrek, veroorzaakt door de reis door het heelal, is gestorven. Tot zijn laatste levensdag vertoonde het dier, volgens de gegevens die naar de aarde werden doorgeseid, tekenen van een normaal functionerend lichaam.

Men is mede hierdoor tot de belangwekkende conclusie gekomen, dat een levend organisme, onder omstandigheden als een dergelijke ruimtereis niet nadelig beïnvloed behoeft te worden.

In de Sovjet-Unie zouden er, na de bestudering van de beschikbare gegevens van de lancering der beide Spoetniks, theorieën zijn ontstaan, volgens welke het zeer goed mogelijk is, dat een bemande raket goed werk naar de aarde zou kunnen doorzenden.

In een ruimteschip — aldus de geleerden — dat door de ruimte snelt met een vaart, die bijna gelijk is aan die van het licht, zou de tijd zeventig keer zo langzaam zijn als op de aarde. Dit zou ertoe kunnen leiden, dat, theoretisch gesproken, het leven van een mens in de raket zou kunnen worden „verlengd", zodat er tijd te over zou zijn om waarnemingen te doen en gegevens te verzamelen.

Intussen heeft de tweede Spoetnik reeds 973 ronden om de aarde volbracht. De eerste is waarschijnlijk in de dampkring van de aarde in brand gevlogen en vergaan.

Garantie lening in Staatsblad

Den Hag. — In het „Nederlandse Staatsblad" nr 1 is afgekondigd de wet van 9 januari 1958, houdende machtiging tot het verlenen van de garantie van Nederland voor de door de Nederlandse Antillen te sluiten leningen ten behoeve van de ontwikkeling van Curaçao en Aruba.

Weer VERKEERSSLACHTOFFER op ARUBA

Dronken chauffeur rijdt man dood

Oranjestad. — Een afschuwelijk verkeersongeval heeft gisteren het leven geëist van de heer Eduard van Putten, in leven schilder en algemeen bekend als „Baas". De heer Van Putten, keerde van een werkje in de omgeving van de Hooiberg terug, toen hij op de weg van Santa Cruz naar Oranjestad, door een achterop rijdende dumptruck werd gegrepen en gedood.

Later werd de dader door een politiepatrouille van Noord aangehouden en hierbij bleek, dat de man niet in het bezit was van een rijbewijs, zwaar onder invloed van sterke drank verkeerde en de dumptruck, welke het eigendom is van het gouvernement, had gestolen. De onverlaat, die, voor hij de heer Van Putten aanreed, al een ongeval had veroorzaakt op Santa Cruz, werd voorlopig aangehouden.

De dader, een betrekkelijk jonge man, is iemand met een heel strafregister. Bij herhaling nam hij auto's weg en de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen was hem dan ook ontnomen.

In nog geen twee weken tijd heeft het verkeer op Aruba nu al twee slachtoffers geëist. Het meest tragische is wel, dat deze ongevallen niet door het overmatig drukke verkeer, maar uitsluitend door onbekwaamheid, onvoorzichtigheid en gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel werden veroorzaakt.

Zaak-Croes komt 24 jan. voor de rechter

Oranjestad. — De „zaak Croes" komt op 24 januari as. voor de rechter in Eerste Aanleg in behandeling.

DERDE SPOETNIK OP KOMST?

Boedapest. — Radio-Boedapest heeft meegedeeld, dat volgens zijn correspondent te Moskou tegen het einde van deze maand een derde kunstmaan in de Sowjet-Unie zal worden gelanceerd. Deze nieuwe satelliet zou op de tweede Spoetnik gelijken, maar er zouden op grond van opgedane ervaringen enige wijzigingen in de apparatuur zijn aangebracht.

Nederland zendt nota aan Indonesische regering

Den Haag. — Het ministerie van buitenlandse zaken deelt mede:

De Nederlandse zaakgelastigde te Djakarta heeft in opdracht van de Nederlandse regering een nota overhandigd aan het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken betreffende de Indonesische verklaring over territoriale wateren rond de Indonesische archipel.

In deze nota wordt medegedeeld dat de Indonesische maatregel in strijd is met de regelen van het volkenrecht betreffende de vrijheid van de zee en de maximale omvang van territoriale binnenwateren.

Voorts wordt meegedeeld dat de Nederlandse regering deze eenzijdige maatregel niet kan erkennen en niet beschouwt als bindend voor Nederlandse onderdanen, schepen en vliegtuigen.

Weer raket-proef te Canaveral

Cape Canaveral. — Van het proefterrein te Cape Canaveral in Florida is weer een ballistische raket van het type atlas afgeschoten, de vierde in de lopende reeks.

Paus vraagt rechten der arbeiders te eerbiedigen

Vatikaanstad. — Paus Pius de Twaalfde heeft tot een vergadering van Amerikaanse en Europese industriëlen het verzoek gericht, de menselijke waardigheid en de rechten van de arbeiders in de Industrieën te eerbiedigen.

Deze bijeenkomst werd te Rome gehouden, waar de Paus de Industriëlen ontving.

Secretaris van Kard. Mindszenty krijgt levenslang

Boedapest. — Pater Egon Turcsanyi, voormalig secretaris van kardinaal Mindszenty, de Hongaarse primaat, is volgens niet officiële berichten in Boedapest tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens contrarevolutionaire activiteit tijdens de Hongaarse opstand. Vijftien andere R.K. priesters en theologische studenten en een leek zijn op soortgelijke beschuldigingen veroordeeld tot gevangenisstraffen waarvan de hoogste tien jaar is.

De pers en het publiek waren niet toegelaten tot het laatste gedeelte van het proces, dat op 3 december begon.

Explosie aan boord van Amerikaans vliegkampschip

Tokio. — Aan boord van de Kearsage, een Amerikaans vliegkampschip van 41.000 ton, heeft zich een ontploffing voorgedaan die aan drie matrozen het leven heeft gekost. Twee anderen werden zwaar gewond.

De schaatswedstrijden te OSLO

Oslo. — Gisteren is in het bisletsstadion te Oslo een begin gemaakt met de drielandenwedstrijden Noorwegen-Zweden-Nederland. De Noren hadden na de eerste dag de leiding met 105 pnt tweede was Zweden met 84 pnt en Nederland behaalde 51 pnt.

De 500 meter werd gewonnen door Bertil Engh (Zweden) in 43.5 sec. De beste Nederlander Henk van der Grift in 44.3 sec. twaalfde werd Wim de Graaff in 44.7 sec. 13 Kees Jan Kroon in 45.1, 15e Kees Broekman in 45.7 sec. 16 Jan Pesman in 45.8 en 17 Jeen van den Berg in 45.8 sec.

De 5000 meter werd gewonnen door Tornstein Seiersten in 8 min. 09.1 sec. Jeen van den Berg was de beste Nederlander in 8 22.9. zevende werd Wim de Graaff in 8.24.6. 9e Jan Pesman 8.28.9. 15e Kees Broekman 8.41.3 16e Kees Jan Kroon 8.51. 17e Henk van der Grift in 8.52.3.

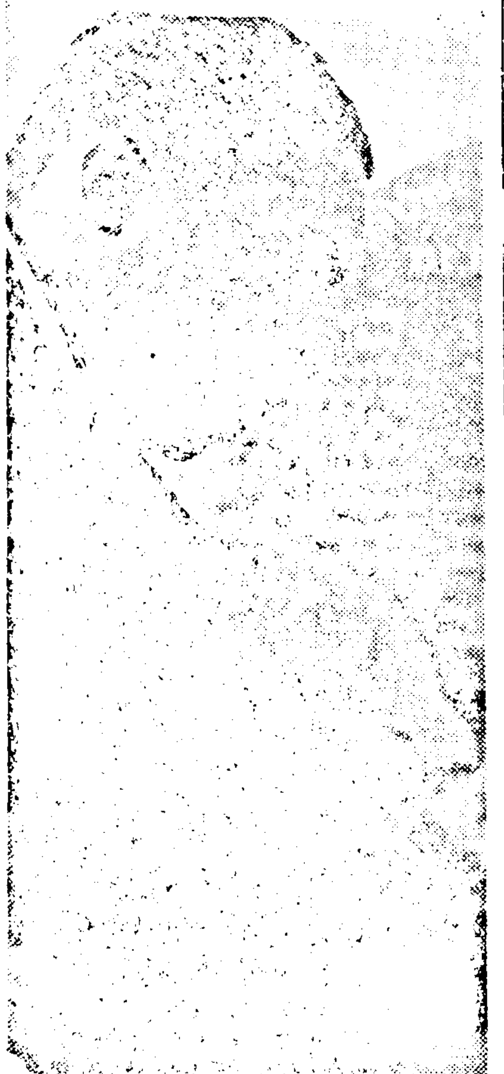
De eerste reactie van Klaas Schenk was — neen best was het niet; maar ik had er niet meer van verwacht. We hebben nog drie weken voor de Europese kampioenschappen en in die tijd hopen we naar een topvorm te groeien." Het is wel duidelijk dat deze wedstrijd voor de Nederlanders te vroeg in het seizoen lag. De Noren en Zweden hebben reeds 5 weken ijstraining achter de rug. De wedstrijden werden door ongeveer 15.000 toeschouwers bezocht.

Treinbotsing te Buenos Aires

Buenos Aires. — Bij een botsing tussen twee elektrische lokaaltreinen zijn te Buenos Aires zeven personen omgekomen en dertig gewond.

Een vertrekkende personentrein liep uit de rails en kwam in botsing met een binnenkomende trein. Er ontstond kortsluiting, waardoor rijtuigen in brand geraakten.

Vele gewonden hebben ernstige brandwonden opgelopen.

De beroemde Amerikaanse jazzpianist Erroll Garner bespeelde dezer dagen het carillon van de Oude Kerk te Amsterdam. Op de foto: Erroll Garner bewerkt met zijn vuisten het klavier.

GEZIEN
door een Antilliaan

De dagelijkse uitzendingen van „Television Caracas" naar de Antillen zijn technisch ongetwijfeld een bewonderenswaardige prestatie.

Hierdoor werden wij bovendien opgenomen in het net van dit moderne communicatiemiddel zonder zelf het minste ertoe te hebben bijgedragen. Een kwestie van geheel andere orde is echter de vraag of dit juist DAT is wat wij het meeste nodig hadden, hetgeen weer niets wegneemt van het feit dat wij dank zij gemeld station „television minded" geworden zijn.

Ten zeerste is het daarom te betreuren dat b.v. de Nederlandse Wereldomroep hier een belangrijke kans heeft laten voorbijgaan.

In het verleden reeds hebben wij op vele gelegenheden en op verschillende plaatsen de gedachte gepropageerd dat er hier een sterk nederlandse radioomroepstation zou worden gevestigd.

Het zou een pracht middel geweest zijn om de overal in de Westelijke Hemisfeer verspreide Nederlanders te bereiken.

Het zou ook hebben kunnen dienen om de landen in en om Caribië meer bekend te maken met Nederlandse produkten.

Ook onze verschillende regeringen hebben menige poging aangewend om bovenstaande idee te realiseren.

Telkens echter waren er andere bezwaren en heeft men te bevoegder plaatse het belang van zulk een Koninkrijkszender niet onderkend. Inmiddels heeft de tijd niet stilgestaan en de televisie heeft zijn vaste plaats naast de radio veroverd.

Het Statuut vermeldt onder 3 „onderlinge bijstand, overleg en samenwerking", o.a. de culturele betrekkingen en de cooperatie op het gebied van radioverkeer tussen de landen.

Er gaat geen gelegenheid voorbij of men krijgt in fraai klinkende woorden te horen hoe mooi dit alles is.

Inderdaad wordt er door Nederland in dit opzicht veel gedaan en wordt er royaal met materiële middelen bijgestaan.

De resultaten van het een en ander willen wij niet beoordelen.

Maar een feit blijft dat men in Suriname veel meer spectaculairs bereikt heeft dan hier. Daar is o.a. met behulp van Nederland een schouwburg gebouwd, die een geweldige stimulans is gebleken voor het muziek- en toneelleven in Paramaribo. En daar wordt op dit moment een door Lou Lichtveld op magistrale wijze geschreven passiespel ingestudeerd om door het volk te worden opgevoerd.

Laten wij in dit opzicht niemand een verwijt maken. De kaarten liggen bij onze Rijksgenoten aan de Surinamerivier misschien anders dan bij ons. Maar het verschil in zichtbare resultaten is opvallend.

Doch zou men van deze „samenwerking" op cultureel niveau niet kunnen gebruik maken om een Nederlands televisie-station hier te vestigen? Zou men met het oog op de grote Koninkrijksbelangen als voorlichting, geschiedenis, wetenschappen en industrie niet hier een zender kunnen bouwen en exploiteren?

Iedereen erkent dat contact met en begrip van de latijnse landen voor Nederland thans meer dan ooit van eminent belang is. Waarom dan geen gebruik gemaakt van een plaats onder Nederlandse vlag, maar gelegen midden in de latijnse landen?

Waarom geen gebruik gemaakt van de welhaast onbeperkte communicatie-mogelijkheden in de Antillen?

Naast het effect in het buitenland is er ook een intern Koninkrijksdoel dat men niet mag onderschatten.

De televisie dringt door in de verste hoeken van de „knoekoe," waar vaak geen krant, zelfs geen politiek blaadje wordt gelezen. Zij zal de instelling, de levenswijze — en niet alleen van eenvoudigen van geest — van de kijkers ten goede of ten kwade beïnvloeden.

Zij zal zonder enige twijfel ook haar stempel drukken op de resultaten van ons onderwijs dat reeds met zovele moeilijkheden te kampen heeft o.a. in verband met de taal.

Velen vrezen dat er indien op korte termijn geen nationale Nederlandse televisie komt, door beïnvloeden van buiten de reeds bestaande verschillen in taal, gewoonten, levenswijze zullen worden geaccentueerd en dat er een verdere vervreemding tussen Antillen en Nederland uit zal kunnen groeien.

Het is nog niet te laat.

Het is een commuun belang van de drie delen van het Koninkrijk.

Als er één moment was waarop men de geest van het Statuut kon beleven, dan is het thans.

Er zal dan ook samenwerking moeten zijn. Geen eenzijdige daad van één der partners. Geen Nederlandse cultuurexpert van Nederlanders in den vreemde!

Het zal ook samenwerking kunnen zijn tussen overheid en particulier.

Zou het teveel gevraagd zijn als de Antilliaanse Regering het initiatief nam om via de gevolmachtigde minister in Nederland deze aangelegenheid op Koninkrijksniveau te entameren?

Elk der delen kan zijn eigen moeilijkheden hebben (wij zitten er tenminste constant en zeer diep in!).

Maar dit mag nooit de aandacht afleiden van het feit dat er ook grote gemeenschappelijke belangen bestaan, waarvan een Rijkstelevisiezender op de Antillen er een van de eerste orde is.

De heer W. M. Koenen woont op 25 januari een halve eeuw in de Nederlandse Antillen

Zes uur rijden op een ezel om salaris van f 90.— te halen!

W. M. KOENEN
......50 jaartjes tropen......

Willemstad. — Moeizaam stoomde de „Prins Willem I", van de Westindische Maildienst op Zaterdag 25 januari 1908 de Annabaai binnen om na een lange reis van het koude vaderland een tijdje aan de toenmalige loskade aan de Handelskade aan te leggen.

Aan boord van dit goede schip bevonden zich een aantal militairen van het Nederlandse leger van de afdeling infanterie.

Onder deze militairen bevond zich een jongeman van 19 jaar, Wilhelmus Martinus Koenen geheten, die met verwachtingsvolle ogen naar het hem zo vreemde toneel op de kade keek. Wij leven nu 50 jaar verder. Veel is veranderd, de „Prins Willem I" is verdwenen, evenals de Westindische Maildienst. De Handelskade is geen aanlegplaats meer voor grote schepen.

Ja, veel is er veranderd in die 50 jaar, maar Wilhelmus Martinus Koenen is er nog, als krasse man van 69 jaar.

Ter gelegenheid van het feit, dat hij nu een halve eeuw op Curaçao is, hadden wij een onderhoud met de heer Koenen, die in het kort 50 jaar op Curaçao de revue liet passeren.

De heer Koenen werd op 21 febr. 1889 te Den Haag geboren en trad op 26 december 1911 in het huwelijk met mej. Isolina Bakhuis, die op Curaçao geboren is. Uit dit huwelijk zijn 6 kinderen geboren, waarvan er nog 4 in leven zijn.

Na 2 jaar als militair op Curaçao dienst gedaan te hebben, ging de heer Koenen op 1 januari 1910 naar de Marechaussee over. In deze functie als 1ste klasser begonnen en via deurwaarder crimineel, hoofdagent en brigadier, waarvan 3 keer op Aruba en 3 keer op St. Eustatius werd de heer Koenen na 18 dienstjaren gepensioneerd.

De heer Koenen vertelde ons nog, dat hij toen hij op Dokterstuin gelegen was, iedere maand op een ezeltje naar de stad moest om zijn f. 90.— salaris te halen. Dat was een tocht van 3 uur heen en 3 uur terug. Het valt te begrijpen, dat na afloop van die tocht de berijder wel een enigszins gevoelig zitvlak had.

Ook kon hij zich nog goed herinneren, dat je als je de brug over moest eerst moest betalen aan een soort loket. Alleen als de eerste op Curaçao verschenen auto's de brug over moesten, kwam de brugwachter zijn hokje uit om de boom omhoog te doen.

In de tijd dat de heer Koenen bij de politie werkte is hij twee keer met verlof geweest, waarvan de laatste keer in 1925. Op onze vraag, of hij er nog naar verlangde om Holland terug te zien, antwoordde hij, dat hij er wel eens een keer zou willen rond kuieren, maar voor goed zou hij toch niet terug willen.

Na zijn pensionering heeft de heer Koenen nog een tijdje in het particulier bedrijf gewerkt, waaronder in een restaurant op Rio Canario, dat hij exploiteerde. In die tijd speelde ook de tragedie met Urbina zich af. Zonder dat de heer Koenen dit wist, hebben de handlangers van Urbina zich gedurende enkele weken de buik volgegeten in zijn restaurant.

Na deze min of meer geslaagde poging om in het onderhoud te voorzien, werd de heer Koenen benoemd als controleur bij het bevolkingsregister en burgerlijke stand, waar hij 14 jaar gewerkt heeft en in 1954 ontslag kreeg en in plaats van pensioen een onderstand toegewezen kreeg.

Sinds december 1954 is de heer Koenen werkzaam als koster en aanspreker bij de Verenigde Protestantse Gemeente, alwaar hij nog werkzaam is.

En zo zijn er 50 jaar voorbijgegaan, veel is er gekomen, veel is er verdwenen, waaronder ook de negen gouverneurs die de heer Koenen heeft meegemaakt. Z.E. Gouverneur Speckenbrink is de tiende Gouverneur tijdens deze 50 jaar.

En zo hebben we spoedig weer 25 januari en heel toevallig valt deze dag weer op zaterdag. De gedachten van de heer Koenen zullen op die dag wel teruggaan naar die tijd, die wij altijd "De goede oude tijd" noemen, maar was het werkelijk zo goed, rustiger leven was het in ieder geval.

Wij wensen de heer Koenen en zijn familie een prettige dag toe, die in verband met de gezondheid van zijn vrouw niet openbaar gevierd kan worden.

LUCHTVAART CADETTEN

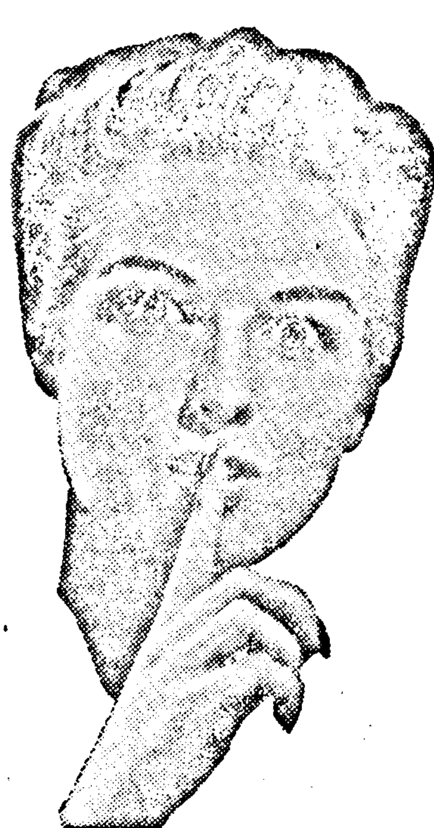
In theater Roxy draait er as. maandag en dinsdag de Italiaanse film (met Nederlandse onderschriften: „Luchtvaart Cadetten" (Altair). De film speelt in en bij een academie van de Italiaanse luchtmacht, waar een stel jonge cadetten zijn aangekomen om hun vliegbrevet te halen. De hoofdrollen in deze film worden vertolkt door Antonella Lualdi, Franco Interlenghi, Claude Laydu, en Jack Sernas.

De regie wordt verzorgd door Leonardo De Mitri.

Een verhaal van jongelui, die maar één hartstocht kennen: De vlucht door het heelal.

Curaçaose eilandsraad vergaderde zeven minuten

Willemstad. — De agenda van de hedenmorgen gehouden vergadering van de eilandsraad Curaçao bevatte geen punten waarover te discussiëren viel. Dies duurde deze vergadering slechts kort. De geloofsbrieven van de heer J. M. G. Evertsz werden goedgekeurd, terwijl het restant van de agenda werd doorgehamerd. Deze formaliteiten-vergadering werd 7 minuten na de opening weer gesloten door voorzitter Gorsira.

Voor West End, Cinelandia en Roxy, zie advertentie alders in dit blad.

C.P.N. Wachtdienst.
Gedurende dit weekend is de heer W. v. Buren belast met de wacht op de Pletterij.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
Gedurende dit weekend zijn de volgende benzine stations geopend:
Jansen — Sta. Rosa.
Frederik — Salinja
Cardoze — Hendrikplein
De Haseth — Sta. Maria
Cur. Motors — Sta. Helena
De Jongh — Mundo Nobo
Maduro — Biesheuvel.

Begrafenisverloven:
Gedurende dit weekend is de heer E. J. Spencer, Habaaiweg 1. belast met de afgifte van begrafenisverloven.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel: 2307
Van 18.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209—2307
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug. Vermeerstraat 5, Negropont tel. 3072
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
C. P. Riegman tel: 4550

Geneeskundige Dienst.
Dr. Volker tel 4245
B. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer H. M. van Delden kunnen worden opgebeld onder no. 43188
B. g. g. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
(Zat.) W. Punt tel: 2580
(Zond.) W. Engelsman tel: 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 18.00 tel: 2458/2551
Van 8.00 — 8.00 W. Punt tel: 2580
Van 8.00 — 8.00 W. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel: 2276/2098 K. Kreffer
Van 17.30 — 7.30 D. Bunk tel: 3901

Theater Asiento
„The man with the golden arm"
„Kiss of Fire"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

LANDSVERORDENING tot wijziging van de Onderwijsverordening 1935

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot wijziging van de Onderwijsverordening 1935 deelt de minister het volgende mede: Voortgezet gewoon lager onderwijs voor meisjes, en wel speciaal in de vakken huishoudkunde en vrouwelijke handwerken, zoals dat reeds enkele jaren gegeven wordt aan de verschillende centrale klassen aan enkele scholen voor gewoon lager onderwijs B verbonden, gaat meer en meer voorzien in een reeds lang gevoelde behoefte.

Het betreft onderwijs in vakken van specifiek vrouwelijk karakter, hetwelk pedagogisch noodzakelijk moet worden geacht voor de algemene vorming van het jonge meisje.

Mede door de omstandigheid, dat de onderwijsregeling van de Nederlandse Antillen niet voorziet in de mogelijkheid om akten van bekwaamheid in de huishoudelijke vakken te behalen, bestaat er echter een groot tekort aan bevoegde krachten voor dit soort onderwijs. Dit heeft tot gevolg, dat, waar dit onderwijs wordt gegeven, het meestentijds geschiedt door onbevoegden.

Naar de mening van de Regering zou het voor de verdere groei van het voortgezet gewoon lager onderwijs van grote betekenis zijn, indien in de Nederlandse Antillen gelegenheid zou bestaan akten van bekwaamheid in de huishoudelijke vakken te verkrijgen. In dit verband worden zeer geschikt geacht de akten huishoudkunde en vrouwelijke handwerken bedoeld in artikel 13b, tweede lid, van de Nederlandse Lager Onderwijswet 1920.

De onderwerpelijke landsverordening bedoelt het mogelijk te maken, in de Nederlandse Antillen de volgende akten van bekwaamheid te behalen:

1. een akte van bekwaamheid in de huishoudkunde, waarvan het examenprogramma op dezelfde wijze zal worden geregeld als dat voor de overeenkomstige Nederlandse akte is geschied bij K.B. van 4 april 1950 (Stbl. nr 57);
2. een akte van bekwaamheid in de vrouwelijke handwerken, waarvan het examenprogramma op dezelfde wijze zal worden geregeld als dat voor de overeenkomstige Nederlandse akte is geschied bij K.B. van 13 maart 1951 (Stb. nr 73).

Aangezien de bezitters van de akten als hiervoor bedoeld onderricht zullen moeten geven bij het voortgezet lager onderwijs, wil het gewenst voorkomen, dat zij een voldoende mate van algemene ontwikkeling bezitten, hetgeen, naar wordt gemeend, op eenvoudige wijze als hulponderwijzer of als onderwijzer verplicht te stellen. In dit verband is het nieuwe artikel 131A opgenomen.

Voor hen, die momenteel in opleiding zijn voor het examen voor bedoelde akten is in het nieuwe artikel 131B een overgangsbepaling opgenomen, waardoor deze groep niet zal worden gedupeerd.

Argentijnse ski-patrouille vindt vliegtuigwrak

Buenos Aires. — Het Argentijnse leger heeft meegedeeld dat een skipatrouille een vliegtuigwrak in het Andesgebergte heeft gevonden dat waarschijnlijk reeds een jaar daar ligt. Het is afkomstig van een Britse vliegmaatschappij. Het vliegtuig werd in augustus van het vorig jaar vermist tijdens een vlucht van Santiago de Chili naar Londen. Er waren elf passagiers aan boord.

LANDSVERORDENING tot vaststelling van het slot der REKENING over het dienstjaar 1954

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord n.a.v. de Landsverordening tot vaststelling van het slot der rekening over het dienstjaar 1954 wordt gezegd, dat het ontwerp van het slot der rekening over het dienstjaar 1955 ingevolge de daarop van toepassing zijnde comptabele voorschriften vóór of op 31 december 1957 bij de Algemene Rekenkamer moet zijn ingediend.

Met de samenstelling van het ontwerp is enige tijd geleden reeds een aanvang gemaakt. De Regering kan de Staten de verzekering geven, dat dit tijdig aan de Rekenkamer zal worden toegezonden.

Op de personeelsartikelen, ten getale van 36, is in totaal ƒ 73.600,— meer uitgegeven, anderszijds ƒ 579.200,— minder. Verschillende grote diensten (o.a. Politie, Gevangeniswezen en Douane) hadden in 1954 niet de vereiste bezetting. Alle mutaties, welke zich ten aanzien van de personeelsartikelen voordoen in de begroting verwerken is praktisch vrijwel onuitvoerbaar. De Regering doet echter gaarne de toezegging aan de Staten, dat in de toekomst wijzigingen in de personeelsartikelen zoveel mogelijk in aanvullende begrotingen zullen worden verwerkt en voorts dat bij indiening van toekomstige eind-rekeningen aan de toelichting meer aandacht zal worden geschonken dan door de Staten bedoelde zin.

Hetgeen hiervoor met betrekking tot de personeelskosten is toegezegd, moge in verband met de overige opmerkingen, welke vrijwel alle hetzelfde karakter dragen, worden herhaald ten aanzien van de begroting in het algemeen.

De ramingen voor de uitvoering van de Ziekteregeling 1936 zijn voor wat betreft de nog lopende begrotingen op het peil gebracht van de uitgaven.

Hetzelfde is geschied met betrekking tot de post voor studiebeurzen.

Aan het verzoek, vervat in het slot van het Voorlopig Verslag, zal de Regering eveneens gaarne zoveel mogelijk gevolg geven.

Begin gemaakt met uitzending van Ned. luchtmacht-personeel naar V.S.

's-Gravenhage. — Met de uitzending van personeel van de koninklijke luchtmacht naar de Verenigde Staten voor de opleidingen in verband met het in gebruik nemen van geleide wapens ten behoeve van de luchtverdediging van de Nederlandse luchtstrijdkrachten, is thans een begin gemaakt. Twee technische officieren zijn dezer dagen in de Verenigde Staten aangekomen.

In februari volgen een aantal onderofficieren en korporaals en in maart nog een officier, ook allen technisch personeel, in totaal 25 man. Dit zijn specialisten op elektronisch gebied, die in de toekomst de geleide wapens zullen bedienen. Later in het jaar wordt een groep onderhouds-personeel ter opleiding uitgezonden.

De opleiding zal in haar geheel — zoals reeds vroeger aangekondigd — twee jaar in beslag nemen en ongeveer 200 man officieren, onder-officieren en korporaals omvatten.

Het gaat hier om geleide wapens tegen vliegtuigen (geleide projectielen die van de grond af worden afgevuurd naar doelen in de lucht, zgn. "Grond-lucht geleide wapens" en niet om de ballistische wapens voor de middelafstand. Deze laatste zijn strategische aanvalswapens die een geheel ander doel beogen dan de grond-lucht geleide wapens tegen vliegtuigen.

De te verwachten invoering van deze grond-lucht geleide wapens voor de luchtverdediging bij de Nederlandse luchtmacht is zoals is gemeld, in september van het vorige jaar door de minister van defensie in zijn memorie van toelichting op de oorlogsbegroting voor 1958 bekendgemaakt.

Angers. — In Angers, Frankrijk stierf een negentienjaar oude bruidegom en werd zijn zestienjarige bruid gewond, toen hun auto op weg naar de fotograaf met een vrachtwagen in botsing kwam.

Ontmoeting aan de top?

Het is de vraag of het wel verstandig was van premier Gaillard om in een interview met een Amerikaans blad te praten over de wenselijkheid van een topconferentie tussen Oost en West. De Franse minister-president schijnt te denken aan een soortgelijke bijeenkomst als die welke in 1955 te Genève werd gehouden. Maar het Geneefse gesprek tussen de Grote Vier heeft tenslotte bitter weinig resultaat gehad, en wel vooral omdat het niet degelijk genoeg was voorbereid. President Eisenhower voelt er daarom niet veel voor nog eens zulk een experiment te ondernemen. Hij stelt zich terecht op het standpunt, dat zolang de Russen niet tot serieuze onderhandelingen willen komen over essentiële kwesties als die van ontwapening, er geen heil te verwachten is van een nieuwe ontmoeting aan de top. Nu wil natuurlijk ook Gaillard een eventuele nieuwe viermogendhedenconferentie goed laten prepareren (bijvoorbeeld in een ontmoeting van de vier ministers van buitenlandse zaken), maar de Franse premier had op het ogenblik beter helemaal over een bijeenkomst der regeringsleiders kunnen zwijgen. De tijd is er kennelijk nog niet rijp voor. Het is tenslotte een feit dat de Russen onlangs weggelopen zijn uit de ontwapeningscommissie van de V.N., en dat zij doof blijven voor de Westerse eis dat ieder ontwapeningsplan gepaard moet gaan met een effectieve inspectieregeling.

Moskou schermt met leuzen als stopzetting van de atoomproeven, een centraal-Europese zone zonder atoomwapens en een non-agressiepact tussen Oost en West. Maar over internationale controle op al deze schone plannen wil de Sovjet-Unie niet ernstig discussiëren. Het Westen zou maar op het woord van Khroesjtsjev moeten vertrouwen (En dat na wat er bijvoorbeeld in november 1956 in Hongarije is gebeurd!)

De uitlating van Gaillard over een ontmoeting aan de top is zelfs in Engeland niet gunstig ontvangen, terwijl toch op de recente NATO-conferentie de Britten en de Fransen samen aandrongen op een uitnodiging aan Rusland voor 'n ontmoeting tussen Oost en West. Maar men dacht toen alleen aan een conferentie van ministers van buitenlandse zaken, en niet aan een bijeenkomst van regeringsleiders. In Engeland vindt men nu dat Gaillard in zijn vraaggesprek met „U.S. News and World Report" te ver is gegaan, en dat hij eigenlijk de Russische propaganda in de kaart heeft gespeeld. In hun antwoord op Boelganins recente voorstel tot een topconferentie willen de Britten daarom laten uitkomen dat er huns inziens eerst op lager niveau concrete resultaten bereikt zouden moeten zijn, alvorens er van een ontmoeting op het hoogste vlak iets verwacht zou kunnen worden. De Britse minister van buitenlandse zaken, Lloyd, heeft een paar weken geleden in het Lagerhuis verklaard dat topbesprekingen gevaarlijk zouden kunnen zijn voor het Westen als zij geen succes hadden. De Geneefse conferentie van 2 1/2 jaar geleden werd nog min of meer gered door Eisenhowers stoutmoedige „open-sky"-voorstel, maar Amerika, Engeland en Frankrijk zouden niet het risico mogen lopen op een volgende topconferentie van de Grote Vier het slachtoffer te worden van de Russische propaganda.

Overigens heeft Rusland reeds verklaard op het ogenblik niets te voelen voor een bijeenkomst van ministers van buitenlandse zaken van Oost en West. Daarentegen schermt Moskou met het idee van een ontmoeting van de Grote Twee: Amerika en de Sovjet-Unie. Kroesjtsjev heeft dit denkbeeld de laatste tijd herhaaldelijk geopperd en hij kwam er opnieuw mee aan op een Nieuwjaarsbanket in het Kremlin, toen hij een toast uitbracht op de gezondheid van president Eisenhower. Hij noemde zich „een realist", toen hij verklaarde dat in een gesprek tussen de V.S. en Rusland de voornaamste wereldproblemen zouden kunnen worden opgelost.

Maar de Amerikaanse regering voelt niet veel voor dergelijke bilaterale onderhandelingen. Op de eerste plaats omdat men nog altijd geen aanwijzingen heeft dat de Russen ernst willen maken met een ontwapeningsregeling, en verder omdat men reden heeft te betwijfelen of Amerikaa's NATO-partners wel voor zulk een Amerikaans-Russisch onder-onsje zouden voelen.

Over de mogelijkheid van topconferenties in welke vorm dan ook zal men de toekomende tijd nog heel wat te horen krijgen. Het is jammer dat Gaillard zo hard van stapel is gelopen. Het Westen moet ook op dit punt immers tegenover Rusland zo eensgezind en zo voorzichtig mogelijk te werk gaan.

Milaan. — In januari, op de zestiende, dat is de sterfdag van Arturo Toscanini, zal er een borstbeeld van deze grote dirigent worden onthuld in de foyer van de Milaanse Scala. Toscanini stierf een jaar geleden.

Lichte muziek op zwarte schijven

Dit overzichtje kan met een forse marsplaat worden ingeluid, de Polydor LP nr. 45044 namelijk, waarop het „Blasorchester" van Polydor-zelf onder de titel „Grosse Platzkonzert" een gevarieerde en voortreffelijk uitgevoerd reportoire van typisch Duitse marsen — oude en nieuwe — ten beste geeft. Tamboers, pijpers en xylofoonsoli geven er een aparte toon aan ✪ Wie intussen het fijnere koperwerk apart wil beluisteren, zij een andere **Polydor LP** aanbevolen, n.l. **nr. 45094 LPH**, waarop de befaamde Duitse dans- en showorkesten van Kurt Edelhagen, Franz Thon, Werner Müller en Erwin Lehn alle mogelijkheden van trompetbespeling op stralende, „sprekende", „growlende" en „riffende" wijze tentoon spreiden. Een „bigband parade" van een grondige Duitse kwaliteit. Een straffe dansplaat evens ✪ Een plaat voor de koude dagen is de **Decca LP** bestelnummer **LVC 202** met bijna drie kwartier lang zonnegwarme, melodieuze klanken van het calypso-orkest van Edmundo Ros, „doorgewinterd" als dit orkest is in een boeiende vertolking van Latijns-Amerikaanse muzikale folklore. Edmundo Ros zingt er bij, met dat typisch exotische timbre, terwijl een genuanceerde ritme-sectie extra reliëf geeft aan de gloed en het temperament, die van deze LP afstralen ✪ Twee dansplaten, die er mogen zijn de **Philips LP 13052 R**, gewijd aan het, als steeds, gedistingeerde ballroomorkest van Jan Corduwener in een drie- en vierkwartsmaatprogram van geliefde nummers (o.a. True Love, Singing the blues, Moonlight gambler en La goulante du pauvre Jean) - en het **45 toerenplaatje 421032 PE**, eveneens van **Philips**, met vier gracieuze Wienerwalsen, die met toewijding en zwier worden gepresenteerd door het orkest van Robert Stolz (o.a Dorfkinder Walzer en de Eva Walzer) ✪ „Sachen zum Lachen" kan men het 45 toeren Polydorplaatje **EPH 20246 A**, met o.a. de nummers „Hab' ich einen Durst" „Tante Anna"

Lach-polka...

en de Lach-Polka. Een plaatje, dat al vroeg is met de carnavalspret, doch overigens thuis als borrel „garnituur" zijn olijke diensten evengoed kan bewijzen. Om in de sfeer te blijven: een glashelder plaatje ✪ Een magnifieke publikatie is **nr. 20079 A (45 tr)** — eveneens van **Polydor** — waarin de tweede Hongaarse rhapsodie en de Keizerwals zijn gegroefd in een even elegante als vurige vertolking van het bijzonder fijn besnaarde orkest van de Boedapester zigeunermusicus Jozsef Pecsi. Een virtuoze uitvoering ✪ Van het Hotcha-Trio zijn al eerder uitgebrachte nummers nu ook op een **45 toerenplaatje** verschenen (**Philips 422163 PE**) o.a Sint Louis Blues en de Parade van de tinnen soldaatjes. Frisse melodieën op een pikant ritme. Knap werk wat dat Trio levert!

Artone-songs

Over dan nu naar de „muziek-met-zang" klasse, in welke afdeling het **Artone (Verve)**-label nog onuitputtelijk schijnt te zijn op het stuk van de min of meer vinnige werkjes in het rock-and-rollgenre, waarbij dan tevens een keuze kan worden gemaakt uit een grote verscheidenheid aan zang- en croonstemmen. Liefhebbers vóór! Daar gaan we dan (Allemaal 45 toerenplaatjes met twee dan wel vier nummers): **VV 20021**: Stan Wilson (zeker geen onsympathieke stem; natuurlijke voordracht); **VV 20024**: Jef Allen (Stem met geweld en „schreiende" accenten); **VV 20025**: Carol Bennnet (Zij kan bijzonder vriendelijk maar ook met pit uit de hoek komen); **AP 22003**: Eydie Gorme (Zij schreeuwt niet onaardig; wel een tikkeltje sensueel); **AP 22004**: Alan Dale (prettige stem, zowel in het lyrische als in het emotionele genre); **AP 22002**: Micki Marlo (Haar gecroon is helder en fris, gegarneerd met een vleugje ondeugendheid) en tenslotte **VV 20020** of **20023**: Ricky Nelson (à la Fats Domino, maar minder spectaculair, minder indringend). De respectieve begeleidende orkesten mankeert het zeker niet aan vakmensen.

Artone beschikt intussen ook over artisten, die niet komen en weer gaan, maar blijven. Ella Fitzgerald bijvoorbeeld, aan wier instrumentale stemkwaliteiten en aparte frazeringskunst, ook bij haar „jazzy" vertolking van de niet typische jazzvocals, verscheidene Artone 45 toerenplaatjes wèl-besteed zijn. Wij noemen o.a. Ella's interpretaties van It's allright with me — en — All of you op VV 20022; Hotta chocolata — en The silent treatment op VV 20019; A tisket a tasket — en — Goody goody op VV 20017 A, alsook April in Paris — en — Party Blues op VV 20002. Elia wordt steeds begeleid door uitstekende orkesten, die op haar zijn ingespeeld, o.a. (op VV 20002) door Count Basie.

Nog weer andere **Artone**-uitgaven zijn respectievelijk het **45 toerenplaatje EPV 5208** met vier stemmingsvolle volksliedjes, gezongen door Stan Wilson, een zoon van het calypso-land. (Waikiki farewell, het fleurige nummer Mary Ann en de sfeervolle ballades „Run come see Jeruzalem" en „Delia gone") — en nummer **BC 23002 A**, waarop de zangeres Dalida op beminnelijke wijze het Italiaanse liedje „Bambino Guaglione" en het Latijns-Amerikaanse werkje Fado presenteert bij een illustratieve begeleiding van het orkest van Raymond Lefèvre.

Nederlands fabrikaat

Ook het Nederlands fabrikaat is op de platenmarkt vertegenwoordigd. Met een hupfalderie-medley en een selectie van allemaal-meezingenliedjes door de Bietenbouwers en de Hilversumse feestzangers gepresenteerd op Philips 45 toeren 317124 PF; met twee kwiek gezongen en gejodelde bergliedjes op Decca 45 toeren FM 264148 en op naam van De Triolino's, nummers heten: Evelien Josefien Carolien — en — De Jodelfrans; met „Me paraplu" en „Peukie sigaar" van Tom Manders — samen met „meneer" Cor Steyn en „meneer" Kees Kranenburg op Decca 45 tr. nr. 264154; met het althans op de plaat herleefde Orkest zonder naam van Ger de Roos, inclusief marketentsters en musketiers in de oude getrouwe werkjes „Ik tel de knopen van mem jas" en „Het lied van de IJsel' op Decca 45 tr. FM 234482 — en tenslotte met vier tedere liedjes (Ik droomde - Vlieg uit kleine vogel - Ogen van moeder en Het klokje van zeven uur), die met evenveel tederheid via het Philips 45 toerenplaatje 422164 PE worden voorgedragen door Annie de Reuver en waarvan gezegd mag worden, dat de teksten tot de betere soort horen.

Bijzondere platen

Een paar bijzondere platen nog tot slot:

Philips 33 toeren nr. B 07263 L, welke plaat Doris Day weer eens voor 't voetlicht plaatst — en naast Doris Day een indrukwekkende rij van broeders en zusters in de Amerikaanse showzangkunst — in een welgekozen en pleizierig gerangschikte selectie fragmenten uit de Warner Bros film „The Pajama Game". Doris Day op haar best, in een grote verscheidenheid aan creaties, omlijst door andere goede soli en koorstemmen, het geheel opgediend op gezellige en gevarieerde klanken. Een charmante langspeler.

Philips 33 toeren P 76406 R, die onder de titel „Ca c'est Paris" opnieuw — en ook nu weer stijl- en smaakvol — de aandacht vraagt voor het moderne chanson, geoffreerd door o.a. Aglae, Brassens, Jacqueline François, Henri Salvador en Magali Noel bij orkestmuziek van o.a. Joss Baselli, Michel Legrand en André Popp. Een uitstekende publikatie, treffend en gevarieerd van sfeer, door en door Frans, charmant, poëtisch, echt.

Philips 33 toeren nr. 76412 R, alweer een volgende uitgave in de voor kinderen bestemde muziekkunde-serie, ofschoon ook ouderen met intens plezier zullen luisteren naar het op deze plaat met vriendelijke overtuiging en hartelijke geestigheid door Cruys Voorbergh verhaalde sprookje van de ontdekkingen van Piccolo en Saxo, waarbij de families der instrumenten elkander ontmoeten en zich aan elkaar voorstellen en dan, spelend en wel, langzaam maar zeker het symphonieorkest vormen. Het orkest van André Popp heeft voor deze publikatie met grote toewijding en zaak bij zonder fijn genuanceerd het muzikale element verzorgd. Een grappige tekening op de voorkant van de hoes en afbeeldingen van de respectievelijke instrumenten op de achterzijde completeren deze boeiend-instructieve langspeler.

Twee sprookjes tot slot, het sprookje van Vrouw Holle en dat van Het slimme kleermakertje, die, in een fleurig en kleurrijk etuitje verpakt, zijn gegroefd in het **45 toeren Philipsplaatje 422510**. De kleuters en peuters zullen er adem loos naar luisteren te meer daar aan de stem- en geluidseffecten alle zorg en aandacht zijn besteed.

Tan Go.

EN TOCH....

„Kind, trek toch in 'shemelsnaam een paar schoenen aan als je door het huis loopt. Dat heb ik je nu al wel twintig keer gezegd; ik krijg wat van dat eeuwige slof-slof-slof" Dit is het standje dat mevrouw aan haar dienstmeisje geeft.

Mevrouw, u wilt dat meisje manieren leren en heeft graag dat alles in de puntjes is. Daarom dat standje.

En toch...... bent u niet helemaal juist. Zeer veel van die dienstmeisjes hebben goede manieren, maar hun manieren zijn nu eenmaal anders dan de onze. Nu moet dat kind iedere dag opnieuw een huishouden helpen runnen volgens hollandse begrippen en hollandse maatstaven. Het meisje geeft zich moeite om uw taal te spreken. Heel de dag door past het kind zich aan u aan. Zou het dan niet billijk zijn, als u uzelf in enige punten aanpaste bij haar mentaliteit? Zij lopen dolgraag op slippers. Geef allebei wat toe.

U bent op Curaçao en niet in Holland.

K.

Associatie van journalisten in Indonesië vraagt inlichtingen over aanhouding van journalist

Djakarta. — De associatie van journalisten in Indonesië heeft het leger om inlichtingen gevraagd over de aanhouding van de waarnemend hoofdredakteur van het persbiro Indonesië.

Deze redakteur, Subanto Taif, werd gearresteerd op de beschuldiging militaire berichten te hebben gepubliceerd die niet vooraf door militaire autoriteiten voor publikatie waren goedgekeurd.

Het leger heeft de rekwestanten teruggewezen naar de gewraakte berichten in het nieuwbulletin van P.I.A.

Sovjet-Russ. activisten hebben kritiek op leiders van ondernemingen

Moskou. — In het Kremlin is een conferentie van „activisten" van de communistische partij van Moskou gehouden. Ernstige kritiek werd op deze conferentie uitgeoefend op de leiders van ondernemingen, die naar de mening van sommige sprekers toelaten dat er inbreuk wordt gemaakt op de arbeidswetgeving en niet voldoende zorgen voor de verbetering van de arbeidsvoorwaarden en levensomstandigheden van de arbeiders. Voorts werd vastgesteld dat de arbeidsraden van de ondernemingen veel te weinig vergaderen en dat de besluiten van deze raden niet worden nageleefd, hoewel de uitvoering van de produktie-plannen over het algemeen hiervan afhangen.

Tenslotte stelde de conferentie vast, dat de vakverenigingen zich niet voldoende bezighouden met de culturele opvoeding van de arbeiders.

Nat. Assemblee van Cambodja ontbonden

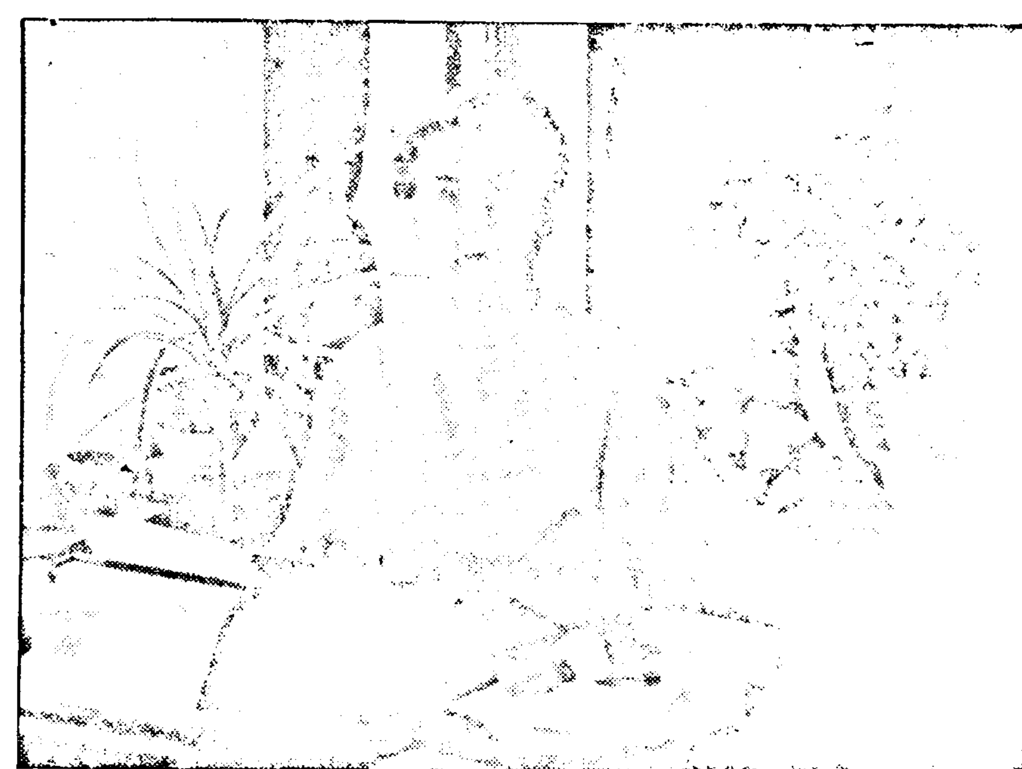
Parijs. — De nationale assemblee van Cambodja (de volksvergadering) is op last van de regering door koning Suaramarit ontbonden verklaard, aangezien er een systematische campagne is ontdekt, die ten doel had het werk van dit lichaam te ondergraven. Er zijn ook dergelijke acties in de kringen van de uitvoerende macht geconstateerd, zo werd gemeld.

SCHRIJVERS BESCHREVEN

CLARA EGGINK

Dichteres van het bespiegelende hart

(Van een letterkundige medewerker.)

Clara Eggink begon te schrijven toen zij veertien jaar was. Avonturen-verhalen, waarin rovers en indianen de hoofdrollen speelden. Ook hield zij „natuurlijk", een dagboek bij, om de inhoud waarvan zij zelfs door haar moeder werd gekapitteld. Dat was het einde van het dagboek. Maar niet van de schrijverij. Op de Rotterdamse meisjes-H.B.S. werd Clara Eggink voor het eerst geconfronteerd met de poëzie. Niet helemaal tot haar onverdeeld genoegen. Zij vond verzen „moeilijk", soms „raadselachtig". En als het op voordragen aankwam, stond men het haar toe proza te kiezen. Het declameren van verzen vond zij destijds maar „griezelig".

Hoe het zover gekomen is dat Clara Eggink een van de meest vooraanstaande Nederlandse dichteressen is geworden valt dan nauwelijks na te gaan. Zij kan er zelf ook geen verklaring voor vinden dat en waar-om haar min of meer vreemd-staan-tegenover-de-poëzie plotseling omsloeg in het volstrekte tegendeel. „Op een gegeven moment had ik gewoon een vers", zegt ze.

Haar eerste gepubliceerde gedicht verscheen in „De Gids". En in 1934 werd een schrift van „De Vrije Bladen" aan haar poëzie gewijd onder de titel van „Schaduw en Water". Victor van Vriesland zorgde er toen voor dat zij niet met C. Eggink, maar met Clara Eggink ondertekende. In 1938 kwam „Het Schiereiland" van de persen en twee jaar later „Landinwaarts". Na de oorlog, in 1954, verscheen „De rand van de horizon", een verzamelbundel, waarin ook enige „Nieuwe Verzen" werden opgenomen.

Vraagt men de dichteres naar een karakteristiek van haar eigen werk, dan wordt men aan zichzelf overgelaten. Niet ten onrechte. Want eigenlijk stelt men zulk een vraag niet in de verwachting er een duidelijk antwoord op te krijgen. Een oprecht mens spreekt moeilijk over zichzelf, een oprecht kunstenaar geeft in zijn werk meer, dan hij van zichzelf zou kúnnen zeggen.

Clara Eggink verzet zich alleen tegen het in het verleden nogal eens geopperde denkbeeld, dat zij is gaan dichten door haar huwelijk met Jacques Bloem. „Dat is onzin", zegt zij, „het schrijven van verzen léér je niet van een ander. Zulk een gang van zaken is onverenigbaar met het wezen van de poëzie. Wat anders is uiteraard dat je aansluit bij een bepaalde traditie. Een mens schept niet ineens een nieuwe cultuur; er is hem iets door de eeuwen meegegeven, dat hij niet zo maar kan voorbijzien." En verder zegt zij: „Ik geloof dat ik als dichteres nog niet ben, waar ik persoonlijk zou willen wezen; al beoefen ik dan niet meer de „smalle lyriek", in tal van verzen.

Het merkwaardige nu is dat Clara Eggink — en dat mogen wij wel zeggen nu zij ons toch ten aanzien van haar werk aan ons zelf heeft overgelaten — naar onze indruk zich nimmer heeft overgegeven aan die héél „smalle lyriek". Haar verzen zijn van meet af aan, geloven wij, van een overigens typisch vrouwelijk constaterende aard geweest. Zij stelde vast in een uiteraard oprecht poëtische taal en met op de achtergrond een duidelijk waarneembaar diep-menselijk „gevoel". En „constaterende", suggereerde zij nog meer. Zie een vers als dit

De mensen en hun huizen

De mensen en hun huizen zijn oud.
Hun levens zijn reeds oud geboren.
't Is alles zonder mij gebouwd
en gaat ook zonder mij verloren.

Waarom zou ik mij schikken in
hun traag verband?
Er is wel beter dan hun vale wensen.
't Lafhartig lijden is mij niet verwant,
waarom dan blijven bij de huizen
en de mensen?

Helaas, is er een teer gevaar
diep in mij vast gebeten,
dat om één enkel zacht gebaar
dit toch weer wordt vergeten.

Clara Eggink heeft ook een duidelijke neiging tot bespiegelen. Zij toont zulks tijdens het gesprek-van-alle-dag, waarin zij een verkwikkende, nuchtere wijsgerigheid ten toon spreidt; zij toont het ook in haar poëzie, die menigmaal bespiegelend is, als men daaronder iets wil verstaan dat tussen filosoferen en mijmeren in ligt. Het volgende gedicht illustreert, geloven wij, precies wat wij bedoelen.

Geluk en hart zijn niet te binden.
Het hart wil vangen en behouden,
geluk is damp en bij vertrouwde
dingen is het toch niet te vinden.

Geluk is plotseling en snel.
Het hart is taai en wil volharden
wanneer die tijdelijke wel
na ene hoge straal verstarde.

Het hart blijft zwaar en dorstig
achter.
Het zoekt in weer gesloten stenen
het water eens door zon beschenen —
't Geluk is in een wolk verdwenen.

Dit pogen om te geraken tot een poëtische wijsheid zou men mannelijk kunnen noemen, ware het niet dat het menselijk is. Bovendien zijn dan vele gedichten van Clara Eggink doortrokken van een tederheid, die men bepaald als typisch vrouwelijk moet karakteriseren. Al deze overwegingen vallen trouwens weg bij de eenvoudige constatering, dat Clara Eggink een kunstenares is met een zeer duidelijk waarneembare eigen persoonlijkheid. Dat is zij ook in haar korte verhalen, geschreven in een krachtige stijl en getuigend van een scherpe opmerkingsgave, waar het betreft het kenmerkende detail.

Clara Eggink is wat men noemt een hard werkende vrouw. Zij vertaalt veel — Somerset Maugham o.a. met „denderend plezier" —, zij stelt bloemlezingen samen, en zij werkt mee aan verschillende letterkundige tijdschriften. Daarbij „laat het idee haar niet los, dat zij ergens een huisvrouw moet zijn". Daarmee houdt dan weer verband dat zij „een verschrikkelijke hekel heeft aan stof". En dat is dan een van de redenen, dat zij bepaald een afkeer heeft van Egypte, een land waar zij twee jaar heeft gewoond en dat onder het stof ligt bedolven.

Men praat met Clara Eggink over haar latere werk, dat dus meer ligt in de sfeer van wat men zou kunnen noemen de „poëtische objectiviteit" en dat behoort tot datgene, dat haar voor ogen staat: het „ware poëtische plan". En zij verwijst ons in dit verband naar een in opdracht vervaardigd gedicht, dat zij schreef „bij Rembrandts portret van een oude man in het Mauritshuis".

Dit is een goed gezicht.
Het is niet schoon — is schoon
niet leeg —
De voren die de grove neus
verbinden met den breidel van
den mond,
de schaduw langs het oog,
de diepe zeeg waaruit omhoog
het voorhoofd klimt
geladderd door de drift,
spreken van dagelijks werk
en van de arbeid die de ziel verricht.

Het heeft geen enkele zin
als voorbeeld voor wie leeft
altijd te wijzen op profeet
ontdekker of genie:
eerlingen van het ras
dat tuimelt en als zaad slechts was
voor dezen.
Van een goed zaad
het vlees verbruikt, het kwaad
ontgaan,
aards, met van beest het ongeduld
leest men, voor uur en eeuw hier in.

Spelonk van langen strijd
rijp van ervaren, moe van bestaan
eerbiedig om het lerend zijn
zit hij daar eenzaam en zwijgt stil.

Zou het u troosten, oude man
dat na drie eeuwen aan uw mond
ied' zijn lot herkennen kan?
Wat hand en ziel hier achterliet
aalscholver tijd verkracht het niet;
een mens, zijn grond, zijn doem,
zijn waardigheid.

Wij geloven dat het verantwoord is Clara Eggink — maar dan toch op grond van haar totale oeuvre — de dichteres van het bespiegelende hart te noemen.

CHROESJTSJEF zond nieuwjaarsboodschap aan president van Brazilie

Rio de Janeiro. — Het dagblad „Ultima Hora" meldt, dat de Russische leider Chroesjtsjef een nieuwjaarsboodschap heeft gezonden aan president Juscelino Kubitschek, waarvan de tekst niet is gepubliceerd, maar waarin volgens het blad wordt verklaard, dat de Sowjet-Unie „in overeenstemming met haar politiek van vreedzaam samengaan de voorspoed wenst van alle volkeren".

Het is de eerste keer sedert het verbreken van de betrekkingen tussen de Sowjet-Unie en Brazilië in 1948, dat een officiële Russische boodschap is gericht aan het Braziliaanse staatshoofd.

Het is in Rio nog niet bekend of president Kubitschek de boodschap zal beantwoorden. Deze kwestie wordt bestudeerd door het Braziliaanse ministerie van buitenlandse zaken.

Volgens „Ultima Hora", dat voorstander is van het hervatten van de betrekkingen tussen Brazilië en de Sowjet-Unie, wordt de boodschap van Chroestsjef opgevat als een openhartig en rechtstreeks betoog van de Sowjet-Unie tot het wederaanknopen van de betrekkingen.

„Ultima Hora" voegt hieraan anderzijds toe, dat twee rapporten — een van de politieke diensten en het het ministerie van buitenlandse zaken van Brazilië, zouden zijn overhandigd aan de betrokken minister, Macedo Soares, maar dat deze niet ten gunste zijn van rechtstreekse diplomatieke betrekkingen tussen Rio en Moskou. Na bestudering door de minister zullen zij, vergezeld van een advies, aan president Kubitschek worden overhandigd.

Men verwacht, dat deze in de rede die hij 25 januari bij de opening van een atoomreactor dieper zal ingaan op de buitenlandse politiek van het land dan hij in zijn boodschap bij de jaarwisseling heeft gedaan.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

70

2) invrijheidstelling binnen 24 uur van hen, die in Brussel werden gevangen genomen door inspecteur Legrand, valselijk beschuldigd van het drijven van handel in verdovende middelen.

Gaat u op mijn eis in, dan verwacht ik hedenavond om 11.00 uur, direct na aankondiging van de nieuwsuitzending van de radio, uw codeboodschap: „heden geen politieberichten."

Deze boodschap moet herhaald worden aan het einde van de uitzending. Daarna zal ik u mijn nadere voorwaarden doen toekomen voor het stellen van garantie, ter nakoming van het akkoord, waarna de inspecteur op een door mij nader te bepalen wijze in vrijheid zal worden gesteld.

Wordt aan mijn eis geen gevolg gegeven, dan zal inspecteur Kielstra om 11.15 het leven laten op een door hem weinig begeerde manier.

Bruins had het papier in zijn hand en bleef sprakeloos voor zich uitstaren.

„Nou wat zeg je me dàårvan." De H.I. kon van woede bijna niet uit zijn woorden komen.

„Dat inspecteur Kielstra vóór elf uur verlost moet zijn," was het korte, maar besliste antwoord.

„Je zegt dat met een vertrouwen, dat me respect afdwingt."

Bruins hoorde de opmerking niet. Het fatale bericht had hem niet neergeslagen, integendeel. Hij zei rustig:

„Uit de brief kunnen we afleiden, dat de inspecteur inderdaad in Den Haag gevangen wordt gehouden, anders had de reactie nooit zo snel kunnen zijn. Madame Derby is pas een uur in arrest. Er moet snel gehandeld worden."

Met deze woorden verliet Bruins haastig de kamer. Bij de deur gekomen keerde hij zich naar de H.I. en riep woedend:

„Al hadden ze twintig inspecteurs gevangen genomen, capituleren doet de Haagse politie nooit, dan liever dood."

De deur viel met een smak achter hem in het slot.

De ledenlijst, waarin Bruins zich verdiepte, bevatte 25 namen, met adressen. Zij was de politie in handen gevallen bij de huiszoeking. Hij nam de kaart van Den Haag en gaf tekens op het adres van elk der leden. Na bestudering van het verkregen resultaat, lichtte hij er twee adressen uit en wel één van een zekere Reymers, wonende aan de van Stolkweg en één van een zekere Andriessen, wonende in villa Rosa in park de Kieviet te Wassenaar.

Hij rende naar de H.I. en deelde hem zijn bevindingen mee.

„Alle andere leden wonen in straten. Het is uitgesloten, dat ze de inspecteur daar kunnen vasthouden. Ik zou u willen vragen, onverwijld naar beide adressen te gaan en een onderzoek in te stellen."

„Goed," besliste de H.I. „We gaan eerst naar de van Stolkweg, vier man meenemen."

Zwijgend zaten de H.I. en Bruins naast elkaar in de wagen, die hen naar het doel bracht. Beiden beseften ten volle, dat het leven van een kameraad van hun inzicht, van hun handigheid afhing. Het valt niet mee een maximale prestatie te moeten verrichten onder druk van tijdnood en ongewisheid.

Toen de auto voor het huisnummer stopte, sprongen beiden er uit. De H.I. wilde op het huis toesnellen, maar Bruins hield hem tegen en verzocht eerst van buiten te kijken of het huis aan de gestelde eisen en voorwaarden voldeed.

Eén enkele straatlantaarn, die vlak vóór het huis stond, deed zijn best licht in de duisternis te brengen en slaagde er juist in de voorgevel zichtbaar te maken.

Het was een oud huis, solide van aanzien, gebouwd in de tijden waarin men een huis voor de eeuwigheid op de uitgekozen plaats neerzette. Het lag aan een weg, die meer het type had van een laan en was daarvan gescheiden door een smal voortuintje, dat zich uitstrekte over het gehele front van het huis om daarna, als in een omarming, langs beide vleugels af te buigen, waar het in de duisternis werd opgenomen. Aan de rechterkant was een garage. De deur was beschermd door een luifel van matglas.

„Uitstekend geschikt als toevluchtsoord voor de bende," fluisterde Bruins.

„Vooruit, we gaan," zei de H.I. en liep, gevolgd door Bruins, het tuintje binnen, waarbij het lage ijzeren hekje knarsend protesteerde. Bruins drukte op de bel, diep in zijn hart vurig hopend, dat dit bezoek succes zou opleveren.

De deur werd geopend door een heer. Alvorens deze iets zeggen kon, begon de H.I.:

„Ik ben hoofdinspecteur van de recherche en kom hier in verband met een onderzoek. Is u meneer Reymers?"

„Nee, die ben ik niet, maar komt u toch binnen," was het vriendelijke antwoord. „Als ik u met iets van dienst kan zijn, dan ben ik geheel ter beschikking. Ik voel het als een voorrecht, dat ik niet behoef te schrikken bij een inval van politie," lachte hij en ging de beide heren voor naar een kamer, waar om een tafel twee dames en een heer zaten, blijkbaar aan het bridgen. Toen ze binnen waren sloot de gastheer de deur.

„U moet me niet kwalijk nemen, maar bij de tegenwoordige woningnood kan ik u nergens anders ontvangen, ons huis is tot de nok vol...... mijn naam is Henning." Hij wilde de heren aan de anderen voorstellen, maar de H.I. voorkwam dit door te zeggen, dat hij haast had en geen minuut wilde verliezen.

De heer, aan tafel gezeten, was opgestaan en liep op de H.I. toe.

„Ah, hoe maakt u het inspecteur? U kent me zeker nog wel, ik ben Steensma......"

De H.I. sneed het gesprek af.

„Maar natuurlijk meneer Steensma...... ken ik u...... U moet mij mijn ogenschijnlijke onbeleefdheid niet kwalijk nemen, dames, maar wij zijn op het oorlogspad en elke minuut is kostbaar. De heer Reymers woont toch hier?"

(Wordt vervolgd)

„Operatie Zeeleeuw": Hitlers plan voor een inval in Engeland

In de zomer van 1940 heeft de Britse natie zich in groot gevaar bevonden

(Van een bijzondere medewerker)

Bijna negen eeuwen lang is Engeland nu al gespaard gebleven voor een grote invasie. De laatste grote landing van vreemde troepen op de Engelse kust vond plaats in het jaar 1066, dichtbij de plaats waar nu het stadje Hastings ligt. Sindsdien zijn er door andere mogendheden nog wel een paar pogingen tot een inval ondernomen, maar steeds zonder succes. De Spanjaarden stuurden in de zestiende eeuw hun Armada, om de Engelsen te onderwerpen, en in de eerste jaren van de 19e eeuw trof Napoleon een aantal voorbereidingen voor een verovering van het Britse rijk, maar beide ondernemingen liepen op niets uit. Vervolgens hebben de Engelsen onder de Eerste Wereldoorlog gedurende enige tijd ernstig rekening gehouden met de mogelijkheid van een Duitse overval, maar in feite hebben de Duitsers toen nooit plannen voor een invasie gekoesterd In het begin van de Tweede Wereldoorlog echter hebben de Britten wel degelijk groot gevaar gelopen. Ten onrechte heeft men na afloop van deze oorlog vaak spottend gesproken over Hitlers plan om Engeland te veroveren. In Nederland hebben de primitieve landingsvaartuigen die de Duitsers in verscheidene havens hadden klaar liggen aanleiding gegeven tot veel hilariteit. Maar het invasieplan van de Nazi's („Operatie Zeeleeuw") was geen grapje. Groot-Brittannië heeft in de zomer van 1940 aan een zeer groot gevaar bloot gestaan.

Hoewel in het Duitse kamp gedurende ongeveer twaalf weken koortsachtig gewerkt werd aan de invasievoorbereidingen, heeft de massa van het Duitse volk er indertijd weinig van gemerkt. De plannen waren slechts in kleine kring bekend. In Engeland daarentegen heeft men tussen eind mei en begin oktober in grote bezorgdheid geleefd voor een inval van de vijand. De hele natie heeft maandenlang alle mogelijke maatregelen getroffen, om zich tegen eventuele veroveringspogingen van de Nazi's te verzetten.

Hitler en diens Opperbevelhebber van de marine, Raeder, na de bijeenkomst van het Duitse Opperkommando, waarbij de inval in Engeland voor het eerst ter sprake kwam.

Tussen „Duinkerken" en de „Battle of Britain"

Over deze episode van de tweede wereldoorlog is onlangs een boek geschreven door Peter Fleming, dat nu bij Sijthoff te Leiden in een goede Nederlandse vertaling is verschenen, onder de titel „Invasie 1940". In dit buitengewoon spannende verhaal wordt ons nauwkeurig beschreven, wat voor voorbereidingen de Duitsers getroffen hadden om de Britse eilanden binnen te dringen, en met welke maatregelen de Engelse regering zich tegen deze bedreiging verweerde.

Op 16 juli 1940 gaf Adolf Hitler, als Kanselier van het Duitse Rijk en Opperbevelhebber van de Strijdkrachten, zijn legerorder no. 16 uit. De aanhef van dit bevel luidde als volgt:

„Aangezien Engeland tot dusverre, ondanks zijn hopeloze militaire positie, onwillig is gebleken tot enig compromis, heb ik het besluit genomen, een invasie van Engeland voor te bereiden en indien nodig uit te voeren. Deze operatie is noodzakelijk om Groot-Brittannië uit te schakelen als basis voor een oorlog tegen Duitsland en indien nodig zal het eiland worden bezet".

Vervolgens gaf de Führer in deze legerorder nauwkeurige instructies voor de uitvoering van zijn besluit.

Opvallend is de betrekkelijk rustige toon van dit document, dat bovendien blijk geeft van Hitlers hinken op twee gedachten, in zijn beleid ten aanzien van de Britten. Enerzijds bleef Hitler hopen op een vreedzame regeling met Engeland. Hij bleef — men zou kunnen zeggen: tegen beter weten in — rekening houden met de mogelijkheid van een vroegtijdige Britse capitulatie. Anderzijds zag de Führer in Engeland een ernstige bedreiging van Duitsland, en hij besefte dat hij door de nood gedwongen zou kunnen worden krachtig toe te slaan. Zijn grote ambitie was niet de bezetting van de Britse eilanden. Als Engeland strijdkrachten maar eerst onschadelijk gemaakt waren, kon hij nog verder zien.

Het denkbeeld van een invasie was overigens reeds op 21 mei, de dag waarop de Duitse stoottroepen de Franse Kanaalkust bereikten, door Raeder, de Opperbevelhebber van de Duitse marine, aan Hitler voorgelegd. Hitler was er toen niet erg enthousiast op ingegaan. Maar in juni begon hij steeds meer aan een inval in Engeland te denken, en tenslotte liet hij op 2 juli zijn chef van de generale staf, Keitel, een order uitgeven, waarin verklaard werd dat de Führer tot de overtuiging was gekomen, dat een landing in Engeland „mogelijk" was.

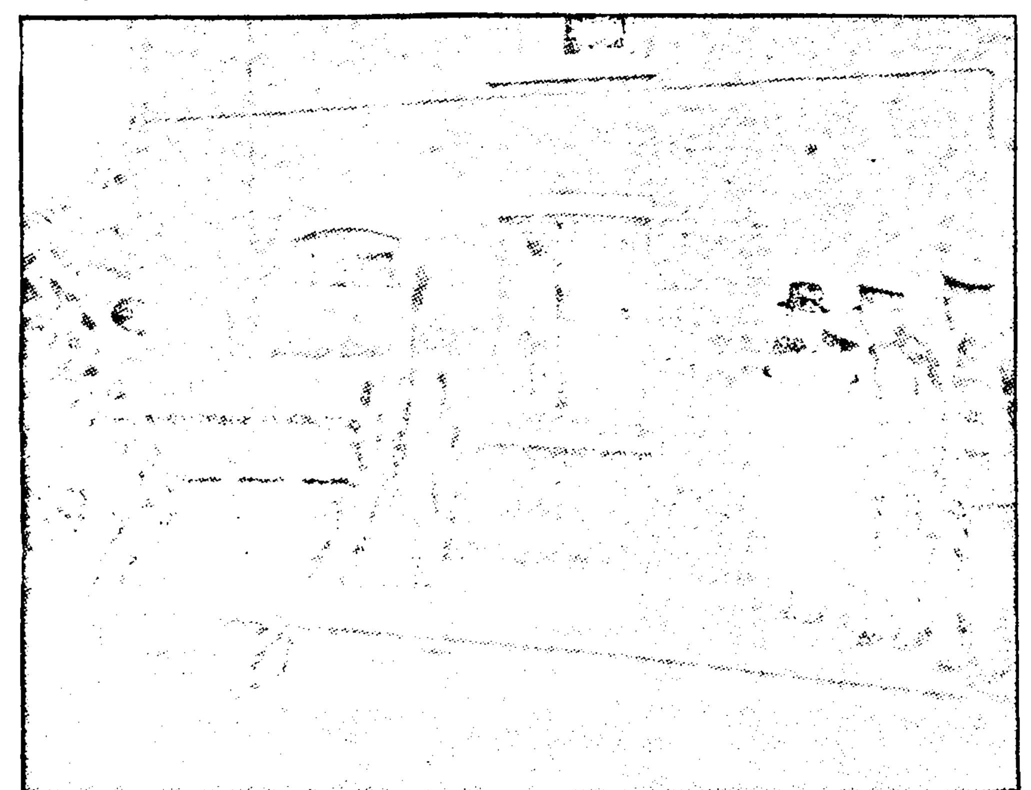
„Kapituleren of sterven" (Een politieke prent uit het nummer van „Punch" van 24 juli 1940).

Als overigens de Duitsers eind mei geen grote strategische fouten hadden gemaakt in hun treffen met de Geallieerden in Noord-Frankrijk, zou het Britse Expeditieleger een kolossale slag zijn toegebracht, die voor Engeland wel eens het begin van het einde had kunnen betekenen. Maar de Engelse troepen wisten, via Duinkerken, te ontkomen aan de dreigende slachting. Overigens heeft Hitler, toen de invasievoorbereidingen in volle gang waren, opnieuw een ernstige strategische vergissing begaan. Zijn luchtoffensief tegen Engeland — officieel „Operatie Adelaar" genoemd — was niet weloverwogen. In deze aanval, die op 13 augustus begon en die lange tijd werd voortgezet, verspeelde hij zoveel vliegtuigen dat hij zich de kans ontnam om Groot-Brittannië nog in 1940 te veroveren. (In 1941 en later zou hij er helemaal niet meer de gelegenheid toe krijgen.) Het treffen van de Luftwaffe met de R.A.F. — de „Battle of Britain" — maakte definitief een einde aan het invasie-gevaar waardoor Engeland maandenlang bedreigd was geweest. Churchill had dan ook alle reden zijn luchtmacht hogelijk te prijzen in de vermaarde woorden: „Never in the field of human conflict was so much owed by so many to so few".

Terecht heeft Peter Fleming in zijn boek veel aandacht gewijd aan Engelands grote leider, die van het begin af aan de natie de ernst van de toestand voortdurend voor ogen hield, maar die zijn landgenoten tegelijk inspireerde tot een vurig geloof in de uiteindelijke overwinning. Reeds op 13 mei 1940, drie dagen nadat hij Chamberlain als premier was opgevolgd, hield Churchill een rede tot het Lagerhuis, waarin hij een programma ontvouwde voor de strijd om Engelands voortbestaan. Het was bij deze gelegenheid dat hij de sombere boodschap uitsprak: „I have nothing to offer but blood, toil, tears and sweat".

En op 14 juli, toen de beproeving van „Duinkerken" nog vers in het geheugen lag, toen Frankrijk als bondgenoot was uitgeschakeld en toen Engeland zelf een invasie vreesde, was het weer Churchill die de woorden wist te vinden om het moreel van zijn landgenoten te versterken. In een prachtige lange volzin riep hij het beeld op van een trots Albion dat zich de bedreiging bewust is, maar dat op eigen kracht vertrouwt: „Hier in dit sterke bolwerk" zo sprak hij, „waar de verworvenheden van de mensheid veilig zijn en dat van diepgaand belang is voor de christelijke beschaving, hier, omringd door zeeën en oceanen, waarop de Navy regeert, beschut tegen gevaren vanuit de lucht door de heldenmoed en de toewijding van onze vliegers, wachten wij onvervaard de dreigende aanval af".

Dat die aanval nooit de vorm heeft aangenomen van een Duitse landing op de Britse kusten is behalve aan Hitlers beleidsfouten ongetwijfeld voor een belangrijk deel te danken geweest aan het optreden van de Britse premier, van wie — met een variatie op zijn eigen woorden — in 1940 in Engeland wel gezegd is: Nooit hebben zovelen zoveel te danken gehad aan één man.

Churchill inspecteert een van de eerste wegversperringen. Foto uit het begin van de Tweede Wereldoorlog, toen men in Engeland nog ernstig rekening hield met een Duitse invasie.

Handel tussen Israel en Nederland had in 1957 een rustig verloop

Amsterdam. — De handel tussen Nederland en Israel had ook in 1957 weer een rustig verloop, waarbij de stijgende Israëlische uitvoer naar Nederland opviel, aldus deelt de kamer van koophandel Nederland—Israël te Amsterdam mede.

Wederom bereikte de Nederlandse uitvoer naar Israel het peil van circa Nƒ. 46 miljoen, terwijl daarnaast de invoer uit Israel een stijging te zien gaf van meer dan vijftig procent ten opzichte van 1956 en tot boven de Nƒ. 15 miljoen kwam te liggen. Dit laatste feit vooral stemt tot verheugenis, omdat alleen als Nederland voldoende uit Israel koopt, ook de uitvoermogelijkheden naar dat land open blijven en kansen bieden tot een rustige opgaande ontwikkeling.

De totale export van Israel, waarvan de voorlopige cijfers thans reeds bekend zijn, geven een bemoedigend beeld. Gedurende 1957 steeg de uitvoer 25 procent ten opzichte van 1956 tot U.S. dollars: 130 miljoen.

De agrarische uitvoer beliep bijna veertig procent van de totale uitvoer, waarbij de citrusvruchten een vooraanstaande plaats innamen. Niet minder dan 28 procent van de uitvoer bestond uit diamant, terwijl de industriële uitvoer de sterkste stijging te zien gaf ten opzichte van 1956, namelijk 28 procent, waaruit duidelijk de overgang van Israël tot industriële mogendheid blijkt.

Drukjaar voor Internat. Gerechtshof

Den Haag. — Het internationale gerechtshof in Den Haag gaat volgens zeggen van functionarissen van dit instituut dit jaar een van de drukste periode van zijn bestaan in.

Er komen weliswaar zaken voor op de agenda, die eerder in een normaal kantongerecht behandeld zouden moeten worden, doch ook zijn er zaken van wereldbelang.

Naast Amerikaanse klachten over verbroken patentrechten, zijn er Duitse en Zwitserse eisen inzake onteigende bezittingen welke gedurende de oorlog uitgestrekt werden tot hele industrie-ondernemingen toe.

Amerika is een van de getuigen die zal moeten optreden in de behandeling van de zaak van een Israelisch vliegtuig dat door Bulgaarse jagers is neergeschoten: Israel heeft een eis ingesteld voor vergoeding van het vliegtuig en de inzittenden die allen zijn omgekomen. Bovendien hebben Amerika en Engeland Bulgarije om schadevergoeding gevraagd voor de Amerikaanse en Britse inzittenden.

Johannesburg. — Een mijnenveger van de Zuidafrikaanse marine zal met dieptebommen en handgranaten haaien bestrijden, die in de afgelopen weken viermaal een bader aan de kust van Natal hebben aangevallen.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 30 december 1957 tot en met 5 januari 1958:

1 Goudkleurige armband met grote hanger; 1 Curaçaos bankbiljet; 1 sleutel (Lips — Handlanger 3 — Purmerend); 1 Curaçaos muntbiljet; 1 huissleutel; 1 nagelknipper met etui, waaraan 2 sleuteltjes; 1 goudkleurige damesarmband; 1 gouden damesarmband met initialen I.N.; 1 Curaçaos rijbewijs t.n.v. G. A. Martis, wonende Juan Domingo 31; 1 kaart vrije geneeskundige behandeling t.n.v. S. A. Faneyte, Arikokweg 1; 1 sleuteltje met klos garen; 1 goudkleurige dasspeld met zwarte steen; onderstaande voorwerpen zijn gedeponeerd door het A.B.C.-busbedrijf: 1 kaart vrije geneeskundige behandeling t.n.v. A. M. Kerkeboom, Habaaiweg 20; 1 bruine portemonnaie; 1 rood portemonneetje; 1 zonnebril (dames); 1 bruine plastic portefeuille; 1 blauwe rozenkrans zonder kruis; 1 bruine plastic portefeuille met buskaart t.n.v. Blanca Mau Asam, Rijnstraat; 1 bruin-zwarte portemonnaie; 1 zonnebril (dames); 1 Welpenpet; 1 lederen portemonnaie met buskaart t.n.v. E. Thnielman, Nikibokoweg 20; 1 donkerbruine portemonnaie inh. geldsbedrag; 1 penning van de C.A.B.-wandelmars; 1 Pocket-boek; 1 haakpen; 1 goudkleurige schakelarmband; 1 T-shirt; 1 oorbel met steen; 1 oorbel (zilverkleurig); 2 sleutels aan touwtje; 2 sleutels aan ijzerdraad; 1 brillendoos; 1 gouden speld met parels; 1 regenkapje in huls.

Nadere gegevens omtrent bovengenoemde voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

Tussen neus en lippen

Koning Faroek een vergeten man

Het wordt stil rond koning Faroek. Nog geen 6 jaar geleden was hij heerser over 20 miljoen Egyptenaren en had hij een hof tot zijn beschikking, dat bereid was aan al zijn grillen te voldoen. In de eerste jaren van zijn ballingschap was hij een gevierd bezoeker van allerhande cabarets en nachtclubs en kwam men zijn naam geregeld tegen in de wereldpers. Het schijnt allemaal voorbij te zijn. Aan zijn verleden als Oosters vorst wordt nauwelijks meer gedacht en zijn faam als pretzoeker is ook al beginnen te tanen. Faroek woont nu in een klein modern appartement aan de deftige Via Archimede in Rome en zijn hof is ingekrompen tot drie lijfwachten, 'n privé secretaris en enkele bedienden. De buitenwereld ziet hem het meest als een rustige en bezadigde burger, die op het terras van een café van een kop koffie of een glas sinaasappelsap geniet. Met zijn zwarte puntbaard en zonnebril is hij nog slechts een bezienswaardigheid voor de toeristen. Volgens zijn vrienden gaat de belangstelling van Faroek de laatste tijd het meest uit naar zijn vier kinderen, die in Zwitserland verblijven. Hij reist er vaak heen en schrijft geregeld. Soms ziet men de ex-vorst nog wel eens in zijn groene Mercedes rijden, met zijn chauffeur naast zich en een lijfwacht achterin, maar hij rijdt dan alle dure gelegenheden en dubieuze kroegen voorbij. Blijkbaar brengt hij de meeste avonden thuis door, bij de televisie. Hij is een groot liefhebber van de quizprogramma's. Bekend is, dat hij onlangs een bedrag van vijftienduizend gulden heeft gestuurd aan een meisje, dat bij zo'n quizprogramma begon te huilen toen zij het antwoord niet wist op een vraag met een prijs van 30.000 gulden.

Dit kan hij doen

Toen onlangs de „Wonosobo" van de Kon. Rotterdamse Lloyd in de haven van Los Angeles lag, kwam de gezagvoerder, kapitein Rennes, aan de wal toevallig in contact met de negertrompettist Louis Armstrong. Deze bleek belang te stellen in het Nederlandse schip en aanvaardde de uitnodiging om met zijn band aan boord een kijkje te komen nemen en de lunch te gebruiken. Reeds de volgende dag verscheen Louis en hij bracht behalve zijn band ook nog de negerzangeres Ella Fitzgerald mee. Het scheepsbezoek had zo'n geanimeerd verloop, dat ook Louis zich niet onbetuigd wilde laten. Een half uur lang klonk toen de muziek van de duurst betaalde band gratis-voor-niks over de „Wonosobo", hetgeen bij de passagiers en opvarenden een geweldig enthousiasme ontketende. Louis had het aan boord zo naar zijn zin, dat hij te laat in de studio kwam om voor de televisie op te treden. De gehele voorstelling moest worden uitgesteld. Voor Louis geen zorg. Hij kan dat doen.

Toevallig raak

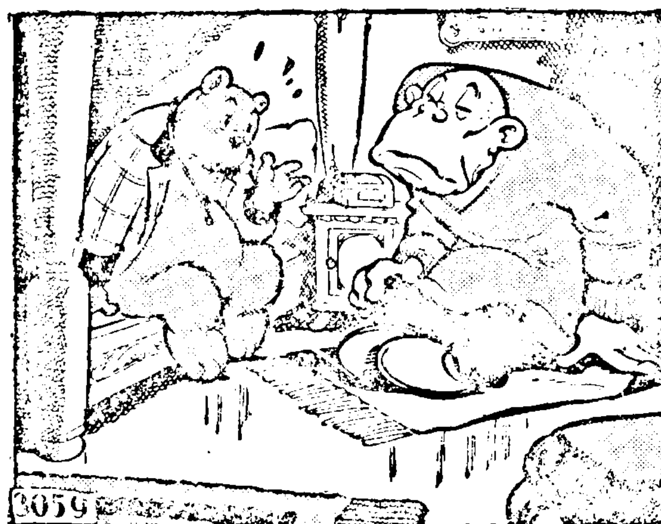
Rechercheur Louis Clark van het politiekorps van New Philadelphia kan aan zijn groot aantal sterke verhalen uit zijn carrière een nieuwe story toevoegen. Laatst werd hij er op uitgestuurd, toen er een roofoverval was gepleegd op een tankstation. Hij kwam het station binnen en verhoorde de eigenaar van het bedrijf. Op een gegeven ogenblik liet hij zijn notitieboekje vallen, het schoot hem uit de hand. Hij bukte zich om het ding op te rapen en zag toen meteen de dader, die onder het bureau zat. Eenvoudiger kon het al niet.

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

31—37 Terwijl Cendrach langzaam volgt, snelt Eric naar beneden Op zijn dringend verzoek, trekken Winonah en Astara zich met Hrulf Wolf en Pum Pum achter de rotsen terug waar Cendrach zich bij hen voegt. De piratenschepen blijven een eindweegs uit de kust en slechts vergezeld door een paar krijgers komt Hake aan land. Met Halfra treedt Eric hen tegemoet en afgemeten deelt hij de piraat mede, dat zij besloten hebben zich niet aan te sluiten. Op hetzelfde moment echter komen enkele van Eric's mannen haastig naar voren — Uw besluit is niet het onze Heer, zegt de krijger, die al eerder zijn mening ten beste gaf — wij zijn vrije mannen, het gaat om ons allen. „Laat de meerderheid beslissen — Muiterij, krijt Halfra, oproer verraad! — We muiten niet, snauwt de krijger, we zijn altijd trouw gebleven, al hebben we al ik weet niet hoe lang geen soldij meer gehad, maar er zijn grenzen". „Zo is het vader, valt Erwin opgewonden in, de mannen hebben ons trouw gediend, we mogen ze nu niet in de steek laten, dat is toch onze plicht. De jonge prins buigt zich naar zijn vader toe — „Uw plicht als koning tegenover deze mannen, tegenover Noorwegen. „Erwin's fluisterende woorden zijn Hake echter niet ontgaan en een ongelovige spotterige grimas vliegt over het gelaat van de zwarte Vikinger. „Wel vader, dringt Erwin ongeduldig aan, als Eric nog steeds blijft zwijgen — waarom wilt ge nu niet toegeven, waarom niet inzien dat wij gelijk hebben, ze willen het nu niet langer zo. Zij niet......... en ik niet. Een dodelijke bleekheid trekt over Eric's gelaat — als ge meent gelijk te hebben, dus meent goed te doen om je bij een bende nekkensnijders aan te sluiten, als je meent dat dit de enige wijze is waarop je in Noorwegen terug kunt komen, dan...... ga! „En moge de Goden je dan bijstaan", fluistert Eric hees. Jou en allen die dit vervloekte pad kiezen. Als door een adder gebeten, richt Erwin zich op. Trots, koppig, beledigd, klinkt zijn stem, „dan gaaan we!"

Heer Bommel en de Achtgever

3059. Heer Bommel ging op de rand van zijn bed zitten en keek welwillend naar I Oen.

De kolossale dienaar van de schatkistsleutel was na de val van zijn meester wat overeind gekomen en keek onbewogen terug.

„Het is prettig, dat je me zo goed wilt beschermen", sprak heer Ollie. „Een heer ziet dat graag".

„Tot Uw orders", zei de ander kort.

„Kom", hernam heer Bommel, „zo moet je dat niet zien. Dat was geen order alleen maar een prijzend woord."

„O", zei I Oen. Hij dacht ingespannen na om dit te verwerken en vroeg toen: „Anders nog iets van Uw orders?"

Heer Ollie begon wat ongeduldig te worden. Het was zijn bedoeling geweest om de vreemdeling in een minzaam gesprek enigszins op zijn gemak te stellen, maar hij begreep dat hij zo niet verder kwam.

„Kan je over niets anders praten, dan over orders?" vroeg hij.

„Nee", antwoordde I Oen na enig peinzen.

„Maar dat is toch vreselijk!" riep heer Bommel uit. „Iemand die zo'n verre reis gemaakt heeft in een luchtballon en die de schatten van de keizer heeft bewaakt en die alleen maar over orders kan praten! Of versta je mijn taal soms niet?"

„Alleen orders", zei de ander berustend.

Het is geen wonder dat heer Ollie boos werd. Hij wilde uitvallen, maar op het laatste moment herinnerde hij zich, dat de brave borst het spreken en denken had geleerd van een wachtmeester der huzaren en daarom beheerste hij zich. Knorrig kroop hij onder de dekens.

„Goed", besloot hij. „Dan maar orders. Eh...... geef acht!"

I Oen ging rechtop zitten en er verscheen een oplettende blik in zijn ogen.

„Zorg er voor, dat mijn nachtrust niet gestoord wordt!" beval heer Bommel. „Begrepen?"

„Zorgen, dat nachtrust niet gestoord wordt", herhaalde de dienaar. „Anders nog iets van Uw orders?"

Hoffman pleit voor oprichting van „vredesraad"

Newyork. — Paul Hoffman, de vroegere directeur van de Amerikaanse dienst voor de uitvoering van het plan-Marschall, pleit in een artikel in het Amerikaanse blad „Look" voor een Amerikaans „schokprogram voor de vrede" en stelt de oprichting voor van een „Opperste vredesraad" door de regering van de Verenigde Staten.

Deze maatregelen dienen bij te dragen tot het scheppen van een gunstig klimaat voor de Amerikaanse beschaving.

De raad zal moeten worden belast met het bestuderen en het uitvoeren van de in de Verenigde Staten opgekomen ideeën over de vrede en verbetering van de internationale betrekkingen op aarde. Jaarlijks zal hij de beschikking moeten hebben over 2.000.000.000 dollar.

Verder acht Hoffman herziening van de wettelijke bepalingen, die de uitgifte van visa beperken, noodzakelijk. Hij pleit voor beurzen voor 2.000 studenten uit communistische landen voor de studie aan Amerikaanse universiteiten en eveneens voor 2.000 beurzen voor studenten uit Afrikaanse en Aziatische landen.

Amman. — Militaire rechtbanken in Jordanië hebben vijf communisten veroordeeld tot gevangenisstraffen van vijftien tot negentien jaar.

Aruba verwelkomde „Walrus" en „Zeeleeuw" geestdriftig

Oranjestad. — Zelden tevoren zal er zo grote belangstelling hebben bestaan voor het binnenvaren van oorlogsbodems, als gisteren voor de komst van twee van H.M.'s onderzeeboten, de Walrus en de Zeeleeuw. Reeds lang voor half vijf verzamelde zich op het havencomplex een geweldige menigte, die hiermede opnieuw getuigenis aflegde van de warme belangstelling op ons eiland voor het wel en wee van de Koninklijke Marine. Om klokslag half vijf doken de twee schepen op. Zij bevonden zich toen juist achter het Rif ter hoogte van het havenkantoor.

Met een kleine vertraging voeren de Walrus en de Zeeleeuw daarop de haven binnen en meerden af, waarmee het officiële vlootbezoek was begonnen. Wij hadden het voorrecht een kijkje te nemen aan boord van deze moderne onderzeeboten, waarbij wij het geluk hadden rondgeleid te worden door de "oudste-officier" van H.M. Walrus, de Ltz. K. Gerretse.

De schepen behoren tot de grootste typen in hun soort. Het zijn Amerikaanse onderzeeboten, die in 1943 werden gebouwd, aktie zaken in de Stille Oceaan en later wat de opbouw betreft werden gemoderniseerd en daarmee het gestroomlijnde aanzien kregen.

Met een zekere trots wordt aan boord van de onderzeeboten verteld over de eigen bioscoop met echte speelfilms. Er is geen zaal om die films te vertonen en daarom trekt men met de projektor door het hele schip om in elk compartimentje te laten meegenieten van de films. De afstand van projektor tot scherm is gering en het beeld dat men krijgt is enkele tientallen centimeters groot... Maar, zei men ons in volle ernst en met grote overtuiging: het is toch erg aardig...

Onze lezers willen wij graag aanraden om eens een paar opvarenden, mee naar huis te nemen. Het zijn interessante mensen, die heel wat te vertellen hebben... U doet zichzelf een genoegen door uw huis open te stellen voor deze specialisten. En op hun beurt zullen zij graag eens de benen strekken in een gemakkelijke, ruime fauteuil.

Gezellig Sardineblik

Voor een onderzeeboot is de accomodatie comfortabel al leven de opvarenden voor de begrippen van een landrot in onvoorstelbare benauwde ruimte. Met de ruimte is gewoekerd, geen vierkante centimeter werd verwaarloosd. In de voor- en achterverblijven slapen men boven en naast de torpedo's, een kast waar men zich juist in kan wringen, is het "bureau" van de schrijver, in de longroom schuift men voorzichtig op zijn plaats, waarbij gedachten aan sardineblikjes zich onweerstaanbaar naar voren dringen.

Het schip is airconditioned, maar ook dat moet gewaardeerd worden naar de omstandigheden. Die maken het onmogelijk de lucht werkelijk zodanig te koelen dat het comfortabel wordt.

Onsmiskenbaar is echter de speciale sfeer aan boord en de op avontuur beluste geest onder de opvarenden. Ondanks alle bezwaren voelt men zich dadelijk thuis bij dit team van mensen die allen op hun gebied specialist zijn en daardoor tezamen tot grote presaties in staat.

Op zichzelf aangewezen

Voor de onderzeedienst heeft men speciale mensen nodig, deskundig, moedig en volhardend, omdat niet alleen het leven aan boord van deze dieptevaartuigen speciale eisen stelt, maar vooral omdat de oorlogstaak van een onderzeeboot in zovele opzichten verschilt met die van andere oorlogsschepen.

Het bovenwaterschip verricht zijn taak op de wijde, frisse zee, meest in samenwerking met andere schepen. De onderzeeboot, het verrassingswapen bij uitstek, gaat er meest alleen op uit en is in ieder geval altijd en alleen op zichzelf aangewezen. De organisatie moet kloppen en van elke man moet een perfekte geoefendheid en zelfbeheersing worden geëist om het zware en verantwoordelijke werk goed te kunnen verrichten.

Eenmaal onder water in deze geweldige metalen sigaar, is men van alles afgesloten. Hoogstens kan de Commandant door de smalle aktieperiskoop nog een beperkt veld afzoeken, maar overigens is men opgesloten. Zelfs indien "boven" water wordt gevaren zitten de opvarenden nog binnen. De dekken en de brug in de toren worden voortdurend door de golven overspoeld en van "luchten" kan op zee maar in zeer beperkte mate sprake zijn.

23 dagen onder zee

Tijdens de Nato oefening "Strike Back" bleef het grootste deel van de opvarende gedurende drie en twintig dagen onafgebroken in de zwevende en drijvende sigaar opgesloten.

Elk der schepen telt behalve de Commandant, een bemanning van zeven officieren, 14 onderofficieren en 58 korporaals en manschappen.

De schepen verplaatsen onder water 2400 ton, boven water 1800.

De bewapening bestaat uitsluitend uit torpedo's. Al het bovenwatergeschut, dat er oorspronkelijk op stond, werd afgesloopt, omdat men geloofde dat in de moderne tijd deze bewapening voor dit type schepen geen zin meer heeft.

Boven water worden de schepen gen in de science comic books, waarbij hier dan nog geldt dat "Truth stranger (is, dan) fiction".

ervaring op het gebied van de onderzeeboten. Voor de oorlog beschikte ons land over een behorlijk grote vlot, die in de dagen van nood dan ook goed partij heeft gegeven. Belangrijke uitvindingen, als de praktische toepassing van de (lucht) snuiver zijn van nederladse oorsprong.

De twee schepen die thans Aruba bezoeken werden aan Nederland geleend door de Verenigde Staten, onder de termen van het verdrag voor wederzijdse militaire bijstand. Dat uitlenen geschiedt telkens voor een korte periode, maar, aldus de Amerikaanse pers, omdat de Nederlanders zo voortreffelijk met het materiaal weten om te gaan, wordt die periode telkens weer (met graagte) verlengd.

De Walrus en de Zeeleeuw maken thans een oefenreis en, aldus de divisie commandant, de Ltz. I J. Fennema, het Caraibisch gebied is een ideaal oefengebied. Tevens werden aan boord van de Walrus, met behulp van speciale apparaten, bijzondere metingen verricht door twee assistenten van de wereldberoemde prof. Vening Meinsz. Dit was een onderdeel van de wetenschappelijke bijdragen, welke Nederlandse geleerden leveren aan de onderzoekingen in verband met het internationaal geophysisch jaar. Die metingen vonden vooral plaats voor de Zuid Amerikaanse en Midden Amerikaanse kusten aan de zijde van de Stille Oceaan.

Het officiele bezoek van de oorlogsbodems duurt tot maandagmorgen. De schepen varen dan uit voor een oefenreis in de omgeving van Bonaire, waarna ze op 31 januari van Curacao vertrekken met bestemming Suriname. Daar blijft men een week om dan rechtstreeks en zonder verder enige haven aan te lopen naar Nederland terug te keren, waar men op 7 maart hoopt te arriveren.

Het is voor zover wij weten het eerste officiele bezoek dat ooit door onderzeeboten aan Aruba wordt gebracht. In de oorlogsjaren was er een niet officieel bezoek aan onze kusten door een onderzeeboot, die echter met heel wat minder vriendschappelijke bedoelingen was gekomen dan thans H.M. schepen.

Walrus (tand om tand) en Zeeleeuw (op prooi belust) zijn echter zeer welkom, zoals al bleek uit de grote drukte bij het binnenvaren en uit het programma dat voor de opvarenden werd opgesteld. Ook Aruba is trots op het werk dat door dit onderdeel van de Kon. Marine wordt geleverd als onderdeel van algemene paraatheid van het Koninkrijk, waarmee naar vermogen wordt meegewerkt aan het handhaven van onafhankelijkheid van de vrije wereld.

aangedreven door Dieselmotoren, die tot op niet te grote diepte nog kunnen worden gebruikt, door middel van de z.g. snuivers, waarmee lucht wordt aangevoerd. Bij dieper duiken gaat men over op de door geweldige batterijen aangedreven elektrische motoren. Bij het duiken wordt de lucht meer aangevoerd en ook de zuurstofflessen komen niet in werking.

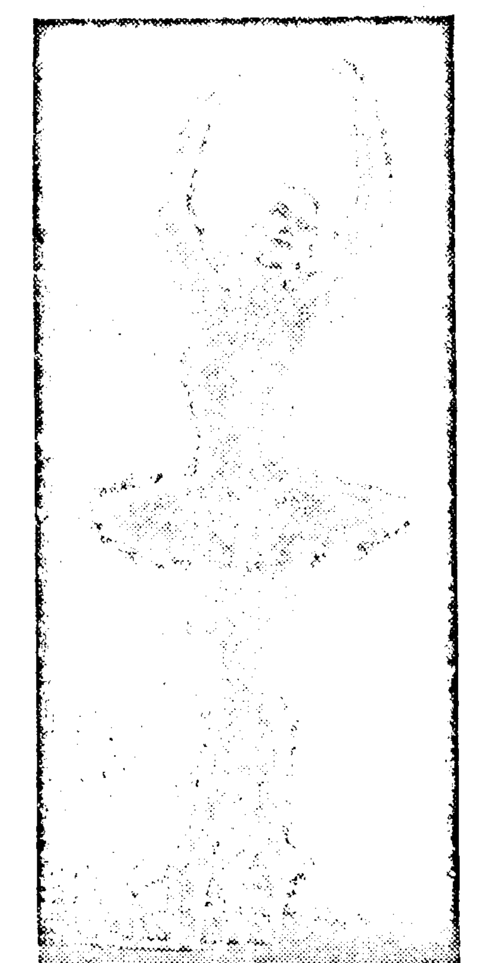
Met het verstrijken van de uren wordt het leven dan steeds zwaarder. De grote stralende hitte van de dieselmotoren, die boven water nog draaiden, kan niet meer worden afgevoerd en ofschoon de airconditioningsmotoren dan op volle kracht draaien is er van afkoeling slechts in zoverre sprake dat het leven in de oven dragelijk blijft. Overal zijn zuurstofflessen opgesteld, die echter pas na zeer langdurige duikoefeningen mogen worden gebruikt.

Elektronisch wonderland

Voor de technicus is de onderzeeboot een waar paradijs. De communicatie alleen al tussen de opvarenden tijdens de vaart ieder hun eigen taak hebben, vergt een systeem, dat een wonder van vernugt mag worden genoemd. De commando brug en vooral de daaronder gelegen centrale, waar drie roergangers tegelijk op post staan en hun commando's krijgen, kunnen slechts worden vergeleken met de (griezelige) tekenin-

Ballet JANINE CHARRAT trok volle zaal

Oranjestad. — Het was verheugend opnieuw te zien hoe groot de belangstelling op Aruba is voor het ballet. Evenals bij vorige gelegenheden heeft de Kunstkring een ballet-programma kon presenteren (de onvergetelijke Nora Kovach en het teleurstellende ballet uit Caracas) was het De Veertheater ook nu tot de laatste plaats bezet voor het optreden van „Les Ballets Janine Charrat de France".

De verwachtingen waren zeer hoog gespannen en het eerste nummer „Domino" viel mede daardoor zeer tegen. Het was een rommelig geheel, waarin de duidelijk in de zaal te horen aanwijzingen van achter de coulissen, geen orde konden brengen. Ongetwijfeld was mede oorzaak van het mislukken van dit nummer de te geringe diepte van het toneel.

De rest van het programma was gelukkig stukken beter. Zowel in de klassieke nummers, als bij de meer moderne uitvoeringen, legden de artisten getuigenis af van een zeer groot vakmanschap. Het was ballet van de bovenste plank. en van waarlijk internationale allure. Stuk voor stuk waren de uitvoerenden artisten van formaat.

Een compliment voor de Kunstkring, die met deze uitvoering het jaar op wel bijzonder goede wijze inzette. De toneelverlichting was uitstekend en de inrichting van het toneel smaakvol. Onder de gasten zagen wij de tijdelijk gezaghebber van Aruba en mevr. De Boer, de commandant van de Marinierskazerne en mevr. Giesbert, gedeputeerde en mevr. Henriquez en leden van het bestuur van het C.C.A.

Aan het slot van de voorstelling waren er voor de artisten (in-blijkbaar-onvermijdelijk-cellophaan verpakte) bloemen.

Caribe kiest koningin

Oranjestad. — Ook dit jaar zal een Koningin van de Caribe-club worden gekozen, die dan de kroon zal ontvangen, die in 1954 door Marietta Harms, in '55 door Yolanda Croes, in '56 door Geraldine Oduber en in '57 door Elvia Wever, op charmante wijze werd gedragen.

De verkiezing vindt plaats op 19 januari tijdens een „picnic style dance". De kroning volgt op 24 januari en wel tijdens een feest, dat tevens wordt gehouden ter viering van de negentiende clubverjaardag.

Caribe zal ook dit jaar volop aan het carnaval deelnemen; men is reeds aan het selecteren en zoeken naar een geschikte kandidaat om als „Cacique" van alle Cariben op te treden.

Tokio. — Volgens de Japanse P.T.T. bevindt het hoogste postkantoor ter wereld zich op een helling van de berg Foedji, ter hoogte van ongeveer vierduizend meter.

GETROUWD:

René Heufke

en

Margriet van Vonno

*

Caracas, 9 januari 1958

Koningin Julianastichting bouwt Jeugdhuis op Noord

Oranjestad. — Na een langdurige periode van voorbereiding komt er nu schot in de werkzaamheden van de Koningin Julianastichting. De plannen zijn gereed voor de bouw van een jeugdhuis binnen de muren van het sportstadion, dat door de goede zorgen van de ASU bij Noord verrijst.

De Koningin Julianastichting is voortgekomen uit het Arubaanse aandeel in het Nationaal Geschenk, dat bijeen werd gebracht voor het officiële bezoek van het Koninklijk Paar aan de Antillen. De ziel van de aktie was mevr. Veenhuys, echtgenote van de toenmalige commandant van de Marinierskazerne. Na haar vertrek is er een lange periode van rust geweest, maar, mogelijk dat de eerste berichten over de komst van de Kroonprinses de Stichting nieuw leven inbliezen. Hoe dan ook, het prachtige werk wordt nu energiek aangepakt en verwacht wordt, dat in ieder geval nog dit jaar met de bouw van het centrum zal worden begonnen.

Een groot voordeel van het plaatsen van het huis in het stadion is, dat de jeugd hierdoor kan meeprofiteren van de sportvelden.

De stichting beschikt, na aftrek van het geld, dat bestemd werd voor bijdragen aan de nationale geschenken op de Bovenwinden, over ongeveer twintigduizend gulden. Daar kwam nu nog een gift van tienduizend gulden van de Lago bij. Het beschikbare kapitaal is vrijwel geheel nodig voor het huis te Noord. Als dat eenmaal voltooid is, wil de stichting, in de geest van de destijds door mevr. Veenhuys opgestelde plannen voortgaan met het inzamelen van gelden om ook in de andere buitendistrikten jeugdhuizen te bouwen.

De bedoeling is, dat de jeugd zelf de leiding van de huizen zal overnemen met medewerking van een groep ouders. De taak van de Kon. Julianastichting is voltooid zodra de huizen gereed zijn.

Vijftien maanden geeist tegen ontrouwe Kassier

Oranjestad. — Voor de Rechter in Eerste Aanleg werd gisteren de behandeling voortgezet van de zaak tegen de vorige kassier van de Vreemdelingendienst, die er van verdacht wordt in dienstbetrekking een bedrag van ongeveer ƒ 40.000 te hebben verduisterd.

Het woord was aan substituut-officier mr Flick, die er op wees, dat het hier gaat om een betrekkelijk eenvoudig geval. Beklaagde had een grote familie te onderhouden. Toen er eenmaal tekorten waren, heeft hij gepoogd door aankoop van loten en het afsluiten van weddenschappen op de Venezolaanse paardenrennen het tekort aan te zuiveren en is hierbij van kwaad tot erger vervallen. Veel lof heeft de officier voor het rapport, dat door de Reclassering is uitgebracht. Toch gaat het hier om een ernstig vergrijp door een ambtenaar gepleegd, aldus de officier en de eis is daarom streng: vijftien maanden met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht.

De raadsman van verdachte, mr Govaerts, bracht naar voren, hoe tragisch het gebeurde is. Verdachte heeft een ernstige fout gemaakt, maar is in feit een goedhartig, vriendelijk man. Er is kennelijk een gebrek aan contrôle geweest. Ofschoon aan de voorschriften terzake de contrôle niet werd voldaan, heeft niemand verdachte ooit eens aan de tand gevoeld.

Beklaagde speelde niet uit hartstocht. Hij stond onder pressie van de familie en zijn goede hart kon tegen de familieleden geen „neen" zeggen. Zo is hij het treurige slachtoffer geworden van deze familie en van een gebrek aan organisatie bij de noodzakelijke contrôle. Ook pleiter heeft prijzende woorden voor het zeer goed opgezette en duidelijke reclasseringsrapport, dat werd opgesteld door de sociale werkster, mej. Muñeca Berkley.

Hij doet een beroep op de rechter om uiterste clementie.

De uitspraak wordt bepaald op 24 januari.

Moskou. — In de Sowjet-republiek Georgië is een grootscheepse fraude bij de cooperatieve bedrijven ontdekt. Het bureau van het centrale comité van de partij in Georgië zal speciaal bijeenkomen om de kwestie te bespreken. O.a. zal de vice-voorzitter van het bestuur der cooperatics in Georgië ontslagen worden.

Ons aller aandacht voor de Jeugdzorg

Willemstad. — Men schrijft ons: „Een volk, dat leeft, bouwt aan zijn toekomst". Hoe wáár is deze spreuk. En wat is onze toekomst? Onze Jeugd! Die jeugd kan voor ons allen een grote vreugde betekenen, maar vormt daarnaast onmiddellijk een grote verantwoording. Want niet overal zijn de omstandigheden gemakkelijk of bevorderlijk, zelfs niet voor het opgroeien van onze jeugd. Er is heel veel zorg en aandacht nodig om die jonge levens in goede banen te leiden. Velen onzer weten daarvan alleen door eigen ervaringen. Mejuffrouw Albers, die wij als een deskundige op dit gebied zien, hebben wij bereid gevonden ons in een reeks artikelen iets over dit onderwerp te vertellen. Na een aantal jaren ervaring bij het kleuteronderwijs opgedaan te hebben, kwam mej. Albers op 27-jarige leeftijd bij de Kinderbescherming en wel bij het interne werk in de tehuizen van de Maatschappij „Zandbergen", te Amersfoort, waar kinderen, die het moeilijk hadden in het leven, werden opgenomen, waar de heer Mulock Houwer direkteur was. Naast deze praktijkjaren tussen jongens en meisjes van verschillende leeftijden werkte zij enige jaren in het Doorgangshuis te Groningen, om daarna de leiding te krijgen van enkele tehuizen in Hilversum, met als leiders door in Zandbergse banen te leiden. Deze huizen waren nl. door „Zandbergen" geadopteerd. Hierop volgden enige jaren extern als Ambtenaar voor de Kinderwetten, waar zij de leiding kreeg van het gezinsvoogdijwerk. Later weer trad mej. Albers op als direktrice voor de opleiding en uitzending van gezinsverzorgsters. Maar het interne kinderbeschermingswerk heeft zozeer haar belangstelling, dat zij daarna weer de leiding op zich kreeg van een meisjeshuis voor 130 grote meisjes. We zien, dat mej. Albers zowel het kind van alle leeftijden als wel de gezinnen in velerlei opzicht heeft bekeken en menen, dat voor haar als „terzake kundige" geen verdere introduktie nodig is. Wij laten dan ook gaarne hierbij het woord aan mej. Albers in een reeks opeenvolgende artikelen.

Kinderbescherming

Fascinerende woorden. Direkt als u ze leest, gaat uw hart open, nietwaar? Omdat u en ik van het kind houden. Van het kind, onverschillig welk? Misschien houdt u van het kind door uw eigen kinderen, maar misschien ook zonder dat toch van èlk kind, zij het dan van de uwe het meest.

Daarom zullen u en ik voor hen willen „zorgen", hen willen „beschermen". Dat wil niet zeggen, ze in een glazen kastje zetten. Neen, ze in het volle leven te plaatsen. Of....? Is kinderbescherming, jeugdzorg ook wel eens dat glazen kastje? Een teer plantje moet met meer zorg omringd worden dan een stevige boom. Maar een voor het zog stevige boom behoeft ook wel eens extra aandacht.

'k Hoorde pas iemand vertellen over zo'n „sterke" boom in haar tuin. Daar groeiden zwammen (paddestoelen) omheen. En de boom viel op een goede dag zo maar om. Men had wel de zwammen opgemerkt, maar kende niet hun funeste werking.

Is er rondom uw kinderen ook wel eens die funeste werking van „zwammen"? Ik bedoel niet direkt de funeste invloed van àndere kinderen of mensen. Die is er inderdaad ook wel eens. Neen, we doelen hier meer op karaktertrekken, waar we de omvang niet van hadden geweten, waardoor we dus onbewust onze kinderen verwaarloosden. We plaatsten ze zo maar in het volle leven, doch op een zeker punt ongevormd, of slecht gevormd.

De eigenares van die boom waar we van vertelden, hield van die boom, was teleurgesteld, dat ie in eens waardeloos was geworden. Zij had er extra water bijgegoten, er met een extra blik van liefde naar gekeken, maar.... ergens was er onvertrokkeling geweest, welke zij niet had tegengehouden doordat zij er de gevolgen niet van had doorzien.

Niettegenstaande de toegewijde zorg kunnen we hier toch van verwaarlozing spreken, nietwaar? Een tuinman, een vakman dus, had er haar hoogstwaarschijnlijk op gewezen.

Is het u nooit overkomen, dat iemand u zei, heel voorzichtig, dat uw kind eens aangepakt moest worden. Of, dat u uw kind teveel z'n zin gaf. Dat horen we niet graag: Laat een ieder maar naar z'n eigen kinderen kijken. We willen niet graag, dat de buitenwereld de zwakke kant ziet van onze opvoeding.

Toch is het wel eens zó, dat we ook hier de „zwammen" zelf niet gemakkelijk zien, dat een ander er ons attent op moet maken.

We dienen onze opvoeding voortdurend onder kritiek te houden. En, als er iets mis gaat, of dreigt te gaan, mogen we niet afwachten, maar moeten — voor zover mogelijk — een „vakman" inschakelen. Het is heus geen schande, als we het op een gegeven ogenblik niet meer alleen aan kunnen. We doen onze kinderen tekort als we alle moeilijkheden onder de dekmantel van valse schaamte houden.

Nu is het niet zó, dat een eenvoudig gesprekje al voldoende is om tot verbetering te leiden. Meestal heeft men te lang gewacht. Bovendien, we zeiden het alreeds, we komen niet graag met alles voor de draad. We spelen zo graag een poosje verstoppertje. Lang proberen we alles mooier voor te stellen dan de dingen zijn. Daardoor — 's mensen hart is sluw! — zijn er meerdere gesprekjes nodig om tot de kern der zaak te komen, vooral, omdat men doorgaans te lang wacht, om er een ander bij te halen. Gelukkig is daarin de laatste jaren veel veranderd.

Enkele tientallen jaren terug zette men een zeer ernstig gezicht als men hoorde, dat iemand zich onder psychiatrische behandeling had gesteld. Tegenwoordig is het een gewone specialistische hulp geworden en gaat men naar een psychiater bijna even gemakkelijk als bv. naar een neus-, keel- en oorarts.

Hieraan is het te danken, dat men meermalen er bijtijds bij is, zodat ernstiger moeilijkheden veelal kunnen worden voorkomen.

In vele landen heeft men Medisch Opvoedkundige Bureau's, kortweg M.O.B. genoemd, waar men de ouders terzijde staat, zodra er zich moeilijkheden voordoen. Hierover zullen we in een volgend artikel iets vertellen.

Het moet ons alles waard zijn, dat de jeugd opgroeit tot vreugdevolle mensen. Tot mensen, die het leven aan kunnen. Tot bouwstenen van de maatschappij.

Alle hulp van buitenaf om dit doel te bereiken nemen we kinderbescherming en jeugdzorg.

BEKENDMAKING

Bewaring van Hypotheken, Kadaster en Scheepsbewijzen

De aandacht van belanghebbenden wordt er op gevestigd, dat de eigenaar van een in het scheepsregister te boek gesteld schip, ingevolge artikelen 380 e.v. van het Wetboek van Koophandel, verplicht is, ten kantore van het eiland alwaar het schip te boek gesteld is, aangifte te doen:

a. van doorhaling, ingeval het schip naar het buitenland verkocht is, ingeval het vergaan is, gesloopt, enz.

b. van wijziging, bij verandering van naam, netto-inhoud, inrichting, enz.

Niet nakoming van deze verplichting wordt ingevolge artikel 466 bis van het Wetboek van Strafrecht gestraft met een boete van ten hoogste f. 1.000.—.

Het Hoofd van de Dienst E. SALAS

REPUBLICA DE VENEZUELA

CONSULADO GENERAL EN CURAZAO, A.H.

AVISO OFICIAL

LEY DE SERVICIO MILITAR OBLIGATORIO

SE AVISA A TODOS LOS VENEZOLANOS QUE HAYAN CUMPLIDO 18 AÑOS DE EDAD HASTA EL 31 DE DICIEMBRE DE 1.957, QUE DEBEN PRESENTARSE ANTE ESTE CONSULADO GENERAL DESDE ESTA FECHA HASTA EL 31 DE MARZO DEL PRESENTE AÑO, PARA SU INSCRIPCIÓN MILITAR, DANDO ASÍ CUMPLIMIENTO A LOS ARTÍCULOS 53, 59 Y 70 DE LA LEY.

CURAZAO, 2 DE ENERO DE 1.958.

Van de Nederlandse Voetbalvelden

Wie zal morgen leider worden in de Ere-divisie?

Spannende ontmoetingen op alle fronten

De omstandigheden, waaronder onze voetballers afgelopen zondag moesten spelen, waren nu niet bepaald gunstig. Zware, onafgebroken regens, na een vorstperiode, hadden de diverse velden in modder poelen herschapen en het was in vele gevallen bewonderenswaardig te noemen, hoe nog soms men tot goed, ja zelfs tot prima voetbal kon komen. Een van de belangrijkste winstpunten van ons huidig voetbal is, dat de mentale en physieke kracht van onze spelers is en wordt opgevoerd. Vroeger werd onder dergelijke omstandigheden zeer zeker niet gespeeld en nu kan men zeggen, dat het toch werkelijk geen sport meer is om in zulk een weer en op zulke slechte velden te moeten voetballen — gevaar voor ongelukken zeker groter dan anders — toch kent men deze toestanden b.v. in Engeland reeds lang. Wanneer daar een wedstrijd wordt afgekeurd, dan moet het wel heel erg slecht weer zijn of moeten de omstandigheden het spelen onmogelijk maken.

De all-round voetballer moet onder alle omstandigheden kunnen spelen. Het viel tenslotte voor onze spelers in 1954 ook niet mee om met een lange vliegtocht in de benen direct hier in ons RIF-stadion een zware wedstrijd te moeten spelen en met nog vele factoren tegen: hard veld, zandbodem, grote hitte (met snelle overgang van temperatuur door het reizen per vliegtuig). En hierop juist is de moderne training gericht: de spelers mentaal, physiek sterk te maken om ook onder moeilijke en voor hen ongewone omstandigheden te spelen en tot redelijk spel te komen. Wij hebben hierop nog veel in ginnen wij terrein te winnen, dit getuigen wel de laatste wedstrijden, zoals tegen Oostenrijk (de strijd van Wenen....) en België.

Zo lazen wij een dezer dagen in een van de bekendste sportbladen van Nederland, dat ADO uit Den Haag een ex-sprintkampioen van Nederland in dienst heeft genomen om de snelheid, wendbaarheid, het vermogen om te allen tijde snel te kunnen starten op te voeren. Het is de ex-kampioen Jan Kleijn, die met oefenmeester Loof reeds een jaar hiermede bezig is en met kennelijk succes. Men tracht hier dus de conditie van de spelers zo hoog mogelijk op te voeren en — laten wij eerlijk zijn — de resultaten van het pas gepromoveerde ADO blijken toch wel een succes te wezen voor deze trainingswijze. Hoe dikwijls hebben wij in de afgelopen jaren niet kunnen lezen, dat ons nationale team b.v. een groot deel van de wedstrijd de gelijke was van de tegenstander en juist in het somtijds zo belangrijke laatste gedeelte van de wedstrijd geen kracht meer kon opbrengen en dikwijls als het zo bekende kaartenhuisje in één storten? En hierin schijnt nu grote verbetering te komen.

Ook is in ons „semi-prof voetbalwereldje" hierin een verbetering waar te nemen en daarom — hoewel op het eerste idee misschien niet helemaal goed te praten — toch is zo'n zondagje als afgelopen week niet zo heel erg, want nu worden eens extra de capaciteiten van onze spelers op hun juiste krachten getoetst.

Wat dat aangaat, haalde DOS tegen Feyenoord een heel goed cijfer. Heel snel hadden de Rotterdammers een 2-0 voorsprong genomen, en niemand van de 20.000 toeschouwers gaf de Kanaries nog een kans. Maar op eens begon DOS een technisch en tactisch spelletje te spelen, en wel zo goed, dat successen moesten komen en die kwamen ook. Razendsnel waren soms de DOS-ers op het zo zware veld en de zwaardere Feyenoord-verdedigers konden het niet meer bijbenen: de ene aanvalsgolf na de andere rolde op keeper Van Pelt aan en onder de bezielende leiding van Tonny van der Linden en onder vanzelfsprekend geweldig enthousiasme van de grote DOS-schare werd de score met de regelmaat van een klok opgevoerd tot 6-2..

Maar ook Fortuna'54 gaf een spelletje weg in de Groningse modder, hetwelk aldaar diepe bewondering afdwong. De omstandigheden waren daar wel zeer bar: regen, modder en kou. Maar scheidsrechter Beltman vond het veld bespeelbaar en dus konden beide ploegen aan de slag, nu, het werd een slag, maar dan voor de Groningers. (1-7).

Naar thans bekend is, zijn voor de diverse formaliteiten ten aanzien van de overschrijving van de oud-internationaal Sjef de Bruyckere van Wilhelmina (Australië) naar zijn oude club Willem II voldaan. De overschrijving wordt per 24 januari a.s. verleend, zodat Sjef op 26 januari (Willem II—DWS) de Tricolores weer kan versterken. Zoals bekend is De Bruyckere op verzoek van Willem II naar ons land teruggekeerd, teneinde de kans op herovering van een plaats in de ere-divisie te vergroten.

En zo hopen wij maar, dat de weerselementen morgen in ons landje een beetje milder zullen zijn en dat dus het gehele programma kan worden afgewekt.

Bij NAC—BVV geloven wij niet aan een zege voor de bezoekers. NAC is de laatste tijd zich behoorlijk aan het herstellen, terwijl de kracht van BVV momenteel niet van grootse aard is, néen, een zege voor de thuisclub.

Amsterdam en GVAV spelen een belangrijke wedstrijd, want na het zo prachtige begin zijn de Groningers de laatste weken lelijk aan het verliezen geslagen, dat moet dus een sein zijn voor Bonsema om zijn club weer op het overwinningspad terug te brengen, maar of dit nu al in het Olympische Stadion morgen zal gebeuren? Een gelijkspel lijkt ons beter.

Fortuna'54 — DOS wordt een wedstrijd van formaat. Beide ploegen behaalden afgelopen zondag monster-overwinningen en DOS zal zeker trachten de prachtige derde plaats (bij een zege misschien de tweede???) te behouden. Als keeper De Munck weer op zulk een bewonderenswaardig wijze zijn doel verdedigt, als hij het tegen Feyenoord deed, nu, dan zien wij de Kanaries wel als winnaars het veld verlaten.

NOAD — Blauw Wit is een strijd van de zwakkeren, denkelijk zal de Tilburgse ploeg de grote schrik van zondag — 1—8 nederlaag tegen Sparta — nog niet te boven zijn en kan Blauw Wit dit ten volle uitbuiten, een Amsterdamse zege derhalve.

VVV'03 — ADO is een heel zware wedstrijd voor de Hagenaars. De thuisbalans van VVV'03 is bijzonder goed: acht wedstrijden gespeeld, hiervan werden er 5 gewonnen, 2 gelijkgespeeld en slechts één verloren en wel van MVV (0-1). ADO mag zich gelukkig prijzen met een winstverdeling. Elinkwijk kunnen wij heus niet veel kans geven tegen MVV, maar of Sportclub Enschede het bij Ajax in „De Meer" te Amsterdam tot de volle winst gaat brengen??? Ajax heeft zo het een en ander goed te maken voor eigen publiek (nederlagen tegen ADO en MVV), ook hier dus een verdeling van de winst? Tot slot een kleine zege van Rapid J.C., dat zo langzamerhand weer de kopgroep heel dicht genaderd is.

Het programma luidt: NAC—BVV, Amsterdam — GVAV, Fortuna'54 — DOS, NOAD — Baluw Wit, VVV'03 — ADO, Elinkwijk — MVV, Ajax — Sportclub Enschede, PSV — Rapid J.C.

Eerste Divisie A: Alkmaar — DWS Roda Sport — EDO, AGOVV — HVC, Vitesse — VSV, Helmond — RBC, DFC — De Graafschap. SVV — Volendam, Excelsior — Willem II.

Eerste Divisie B: Rigtersbleek — Hermes DVS, SHS — Limburgia, RCH — Helmondia'56, Stormvogels — Wageningen, KFC — Leeuwarden, Fortuna — Haarlem, Xerxes — Sittardia.

Van de Volleyball Competitie

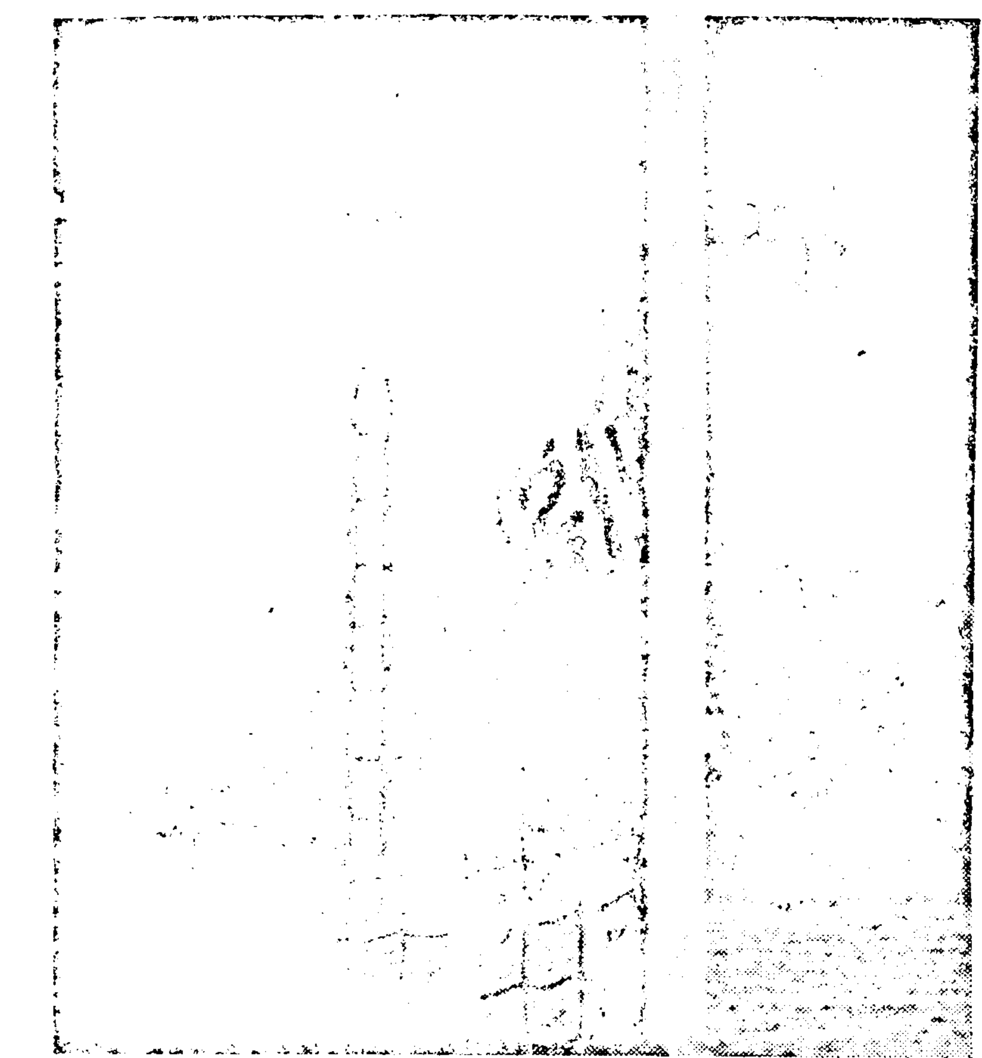
Willemstad. — De volleybal wedstrijden van de volleybal competitie werden voortgezet met een tweetal dames wedstrijden nl. Black & White — Dg Soto en Olympia — Oasis en ook een heren wedstrijd tussen Asiento 1 en Asiento 2. De Black & White ploeg heeft danig teleurgesteld en heeft verloren tegen de nog zeer jonge doch enthousiast spelende ploeg van De Soto met 3-2.

Het was bedroevend te zien dat een ploeg als Black & White dat zo'n schitterend debuut maakt in de volleybal wereld zo'n nonchalant spel leverde en losraak met de ene hand ballen wegsloeg, slecht serveerde alsook opving. De tekenen van niet in elkaar gespeeld zijn waren duidelijk merkbaar en het is zaak dat ze hard gaan aanpakken anders gaan ze steeds bergafwaarts. Zij verloren de sets met 7-15, 15-12, 16-14, 6-15 en 12-15. De beste sets waren de tweede en derde waar er nog enige goede duels aanwezig waren.

Voor De Soto speelden de dames Ankone, Chong, Hering, Pelucarte, Antoinette, Creiba terwijl dit bij Black & White waren Boom, Vos, Dennert, Reusine, Bergonje, Meyer.

De andere dames wedstrijd Olympia — Oasis is een zeer makkelijke geweest voor de meer geroutineerde dames van Olympia, die de wedstrijd met 3-0 wonnen. Het had echter weinig gescheeld of zij verloren de tweede set daar zij nogal te zeker gingen spelen en daarbij ook niet hun sterkste ploeg hadden ingegooid. De Oasis dames deden alles wat in hun vermogen lag doch moesten het hoofd tegen zo'n overmacht buigen. De Olympia ploeg is 'n hechte ploeg geworden en het zal zeker zeer spannend toegaan wanneer zij zal moeten uitkomen tegen de kampioene Asiento A.

Door omstandigheden kon de wedstrijd tussen MLD en MSV geen doorgang vonden. De wedstrijd tussen de broeders van Asiento I en Asiento II is een nogal het aanzien waard geweest en de broeders van II hebben hun best gedaan om van I te winnen doch zonder resultaat. Asiento I begreep dit voornemen en liet dus geen enkele kans onbenut. Het gelukte Asiento I de wedstrijd na heftigen tegenstand van II die daarbij ook een set won, de wedstrijd te winnen met 3-1 hetgeen ook de juisten weergave is van deze wedstrijd. Op a.s. maandagavond worden de wedstrijden dames Asiento "A" tegen Velocitas en heren Asiento I tegen Chinese club gespeeld op de banen van de Chinese club te Scharloo.

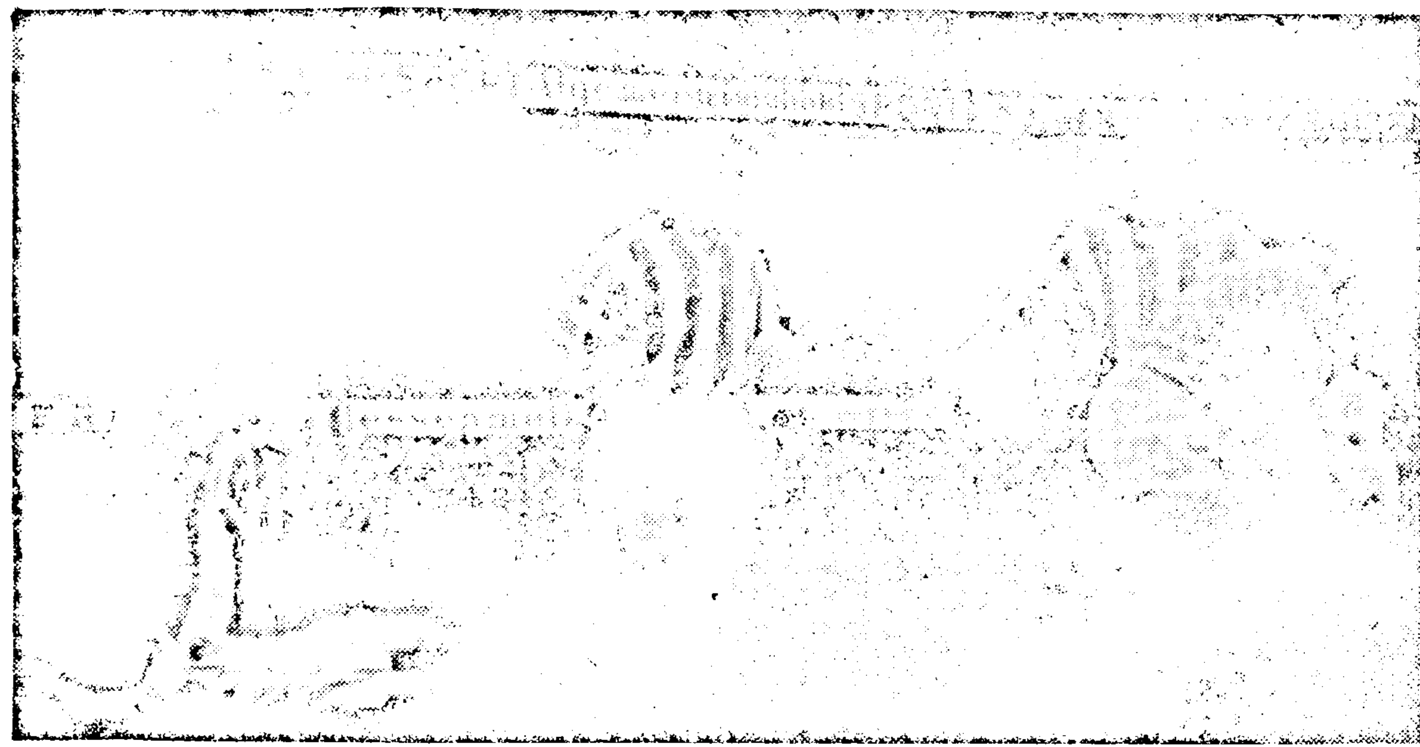

Plaatje van de voetbalwedstrijd Tottenham Hotspur — Newcastle United. Simpson, de Newcastle-doelverdediger, faalt in het stoppen van de bal en verliest hiermede het eerste doelpunt ten bate van de thuisclub. Ook McKinney, de rechtsback van Newcastle, kan de situatie niet meer redden.

USA. „Daily Worker"s hoofdredacteur uit de partij

New York. — Het Amerikaanse blad „New York Post" meldt, dat John Gates, de hoofdredacteur van het Amerikaanse communistische blad „Daily Worker", uit de partij is getreden. Zoals gemeld, staakt dit dagblad zijn verschijning.

Gates zei op een persconferentie, dat hij als lid heeft bedankt, omdat de communistische partij niet langer een doelmtige macht is voor de verwerkelijking van democratie, vrede en socialisme in de Verenigde Staten.

Feyenoord — Sparta 1—2. Spelmoment voor het Sparta-doel, doelverdediger Van Pelt haalt op het laatste moment de bal voor de benen van Schouten (op de grond liggend) weg.

Alliot Verdon-Roe overleden

Portsmouth. — De Britse luchtvaartpionier sir Alliott Verdon-Roe is op tachtigjarige leeftijd in een ziekenhuis te Portsmouth overleden. Hij was de eerste Engelsman die in een vliegmachine vloog.

In1908 bouwde hij een vliegtuig met een motor van 24 pk, waarin hij vluchten van 45 meter maakte. In 1910 richtte hij de vliegtuigfabriek A.V. Roe op en in 1912 maakte hij het eerste gesloten vliegtuig ter wereld. In de eerste wereldoorlog bombardeerden AVRO-toestellen Duitse Zeppelin-Hangars te Friedrichs-Haven.

Na de eerste wereldoorlog verenigde A. V. Roe zich met S. E. Saunders, een van de weinige fabrieken die vliegboten maken en de nieuwe naam van de onderneming luidde voortaan Saunders-Roe. Sir Alliott is president van deze maatschappij geweest.

Gouverneur van N.-Guinea over moeilijkheden van voorbije jaar

„N-Guinea is een weerbarstig land, dat niets cadeau geeft"

Hollandia. — In zijn nieuwjaarstoespraak, gehouden via de radio-omroep Nieuw Guinea te Biak, heeft gouverneur dr. J. van Baal van Nieuw Guinea onder andere gezegd: Bij het afscheid van 1957 schiet ons opnieuw veel leed te binnen. Vier vliegtuigrampen hebben het rijksdeel Nederlands Nieuw Guinea getroffen en hedenavond gedenken wij opnieuw de velen, die ons daarbij ontvallen zijn.

Daar is meer wat ons met leed vervult. Wij denken allereerst aan onze gekwelde landgenoten in Indonesië en aan de opzettelijke vernietiging van onze belangen en eigendommen aldaar. Daarbij vergeleken zijn de andere tegenslagen slechts betrekkelijk, doch ook die drukken hun stempel op het afgelopen jaar: materiële tegenslagen hebben ernstige moeilijkheden met zich gebracht voor ons luchtverkeer; de inkomsten uit eigen middelen van Nederlands Nieuw Guine blijven gering, en de bestedingsbeperking in Nederland bracht nieuwe financiële zorgen, die ook van onze kant offers vragen.

Al met al is 1957 een moeilijk jaar geweest. Toch zouden wij ondankbaar zijn, zo wij daarin niet ook de lichtpunten zagen: de export der bevolkingsprodukten is gestegen, op het gebied van de land- en bosbouw zijn wij gekomen tot de eerste formulering van een programma, dat voor de toekomst beloften inhoudt, te Manokwari kwamen een scheepswerf en een zagerij gereed, de sprong naar de Baliemvallei werd gemaakt en aan de Ok Sibil werd een vliegveldje met een bestuurspost gesticht. Voorts heeft de anti-framboesiacampagne geleid tot 'n succesvol kontakt met de casuarinenkust en op tal van plaatsen leidde een betere zorg voor de gezondheid tot een verheugende toename van het aantal kinderen.

Ondanks, ja, door tegenslag voelen wij vastere grond onder de voeten, en dit waarlijk niet alleen in de problemen, die verband houden met onze taak in het binnenland, doch ook in de politiek. De Indonesische actie tegen Nederland en tegen Nederlands Nieuw-Guinea heeft, voorzover ons aangaat, slechts tot resultaat gehad, dat de status van het rijksdeel Nederlands Nieuw Guinea vaster is komen te liggen dan ooit tevoren en dat de band, die Papoe's en Nederlanders bindt, door deze gemeenschappelijk gevoelde dreiging is versterkt.

Wanneer ik met dit meest belangrijke voorbeeld voor ogen, de andere moeilijkheden bezie, dan zie ik daarin iets overeenkomstigs, zeker, de moeilijkheden zijn vele geweest en ze deden zich vaak onverwachts voor. Nederlands Nieuw Guinea is een weerbarstig land, dat niets cadeau geeft. Elke vooruitgang moet er worden bevochten, stap voor stap, maar daarin liggen ook onze glorie, onze taak en ons werk. Geen alledaags werken en geen sleur, veeleer elke dag iets anders.

Dat is wel fnuikend voor ons humeur, maar biedt toch ook de voldoening, dat wij het werk onzer handen mogen aanschouwen. Wij denken aan de taak en aan de voorrechten, ons, boven zovelen gegeven. oh'c- ooGevztgnaaaen vxiz omd ata

Wij hebben in het nieuwe jaar een taak. Dat kan een nederige of een verheven taak zijn, maar zij is altijd belangrijk. Niemand werkt alleen, wij hebben elkander nodig. In dit bewustzijn kan men er slechts over verheugd zijn dat men tot een taak is geroepen, en dat die taak moeilijk is. Ons werken wordt dan telkens weer een spannend avontuur, waaraan wij mogen meedoen.

Laat ons dit nieuwe jaar in deze geest beginnen, in ootmoed om de fouten, die wij ook dit jaar zullen maken, in blijdschap omdat wij tot die taak worden geroepen, en met vertrouwen, omdat dit een goed werk is, namelijk een van opbouw en verbetering van de levensomstandigheden.

Goeverneur van Baal eindigde met zijn wensen voor een vredevol en voorspoedig 1958.

Besprekingen over toekomstige status van BRITS HONDURAS worden voortgezet

London. — De gouverneur van Brits Honduras sir Colin Thornley, is met een kleine delegatie in Londen aangekomen, waar hij met de Britse regering zal spreken over de toekomstige status van deze Britse kolonie.

Eerder was er een soortgelijke delegatie, zonder resultaat, in Londen geweest. De besprekingen waren op niets uitgelopen, vanwege een verstrekkend meningsverschil met de Britse minister van koloniën Lennox-Boyd. Een van de delegatieleden had persoonlijke besprekingen gevoerd met de gezant van Guatemala in Engeland, waarin besloten zou zijn de betrekkingen tussen Brits-Honduras en Engeland te verbreken en het land aan te sluiten bij het naburige Guatemala.

De nieuwe onderhandelingen in Londen zullen voornamelijk financiële betrekkingen en hulp betreffen, en daarnaast constitutionele kwesties.

„Onze politiek is er op gericht de kolonie vooruit te helpen op de weg naar zelf-regering", aldus gouverneur Thornley.

Tsjoe En Lai wil latijnse alfabet invoeren

Hongkong. — Premier Tsjoe en Lai van communistisch China heeft in een radiotoespraak de Chinezen verzocht steun te verlenen aan het in gebruik nemen van het Latijnse alfabet in de Chinese taal.

Een maand geleden werd door een speciale commissie tot het aannemen van een latijnse schrijftaal een rapport gepubliceerd, waarin een program bekendgemaakt werd over de wijze waarop er propaganda voor deze verandering in het Chinees gevoerd zal worden.

Tsjoe en Lai wees zijn bevolking op de grote bijdrage die deze taalverandering levert aan de opbouw van de socialistische staat.

Beiroet. — Nabij het gebouw van de British Council te Beiroet is dezer dagen een staaf dynamiet ontploft. Er sneuvelden enige ruiten, maar er vielen geen slachtoffers.

Aangespoelde brief over beleid „Pamir"-kapitein vindt geen geloof

Luebeck. — In het onderzoek dat wordt ingesteld naar de oorzaak van de ramp met het Duitse opleidingszeilschip „Pamir" is de brief voorgelezen die aan de Engelse kust is gevonden in een aangespoelde fles en waarin een van de cadetten kort voor het vergaan van het schip de schuld van de ramp legde op kapitein Johann Diebitsch, wie hij ervan beschuldigde niet voor zijn taak berekend te zijn. Aan de echtheid van de brief werd getwijfeld, ook door deskundigen die op enkele situatiefouten wezen en volgens wie het schier onmogelijk moet worden geacht dat de Atlantische stromen het voorwerp van de Azoren naar de Engelse kust zouden hebben gevoerd.

De briefschrijver had behalve zijn beschuldigingen aan kapitein Diebitsch achter op de brief geschreven: „Wij gaan binnen tien minuten kapot. We zullen moeten sterven voor de idioten die ons moesten leiden. Bedankt voor dergelijke leiders.."

Een van de zes overlevenden, de 20-jarige Guenther Haselback, verklaarde voor de maritieme krijgsraad, dat een van zijn maats hem kort voor het vergaan van het schip had gezegd, dat de orkaan het vaartuig binnen twee uur volledig bereikt zou hebben. Het schip maakte ongeveer 8 knopen en liep voor een constante wind. Daarop werden twee zeilen stukgeblazen.

„Wij trachtten daarop de topzeilen te reven, doch de wind was zo sterk, dat het doek wild heen en weer sloeg. Zes man ging de boegspriet op en slaagde er in de voorste zeilen in te halen, maar het was onmogelijk dit te doen met de topzeilen. Het schip slingerde zwaar. Een reddingssloep en verschillende staande voorwerpen op het dek werden door het water weggeslagen.

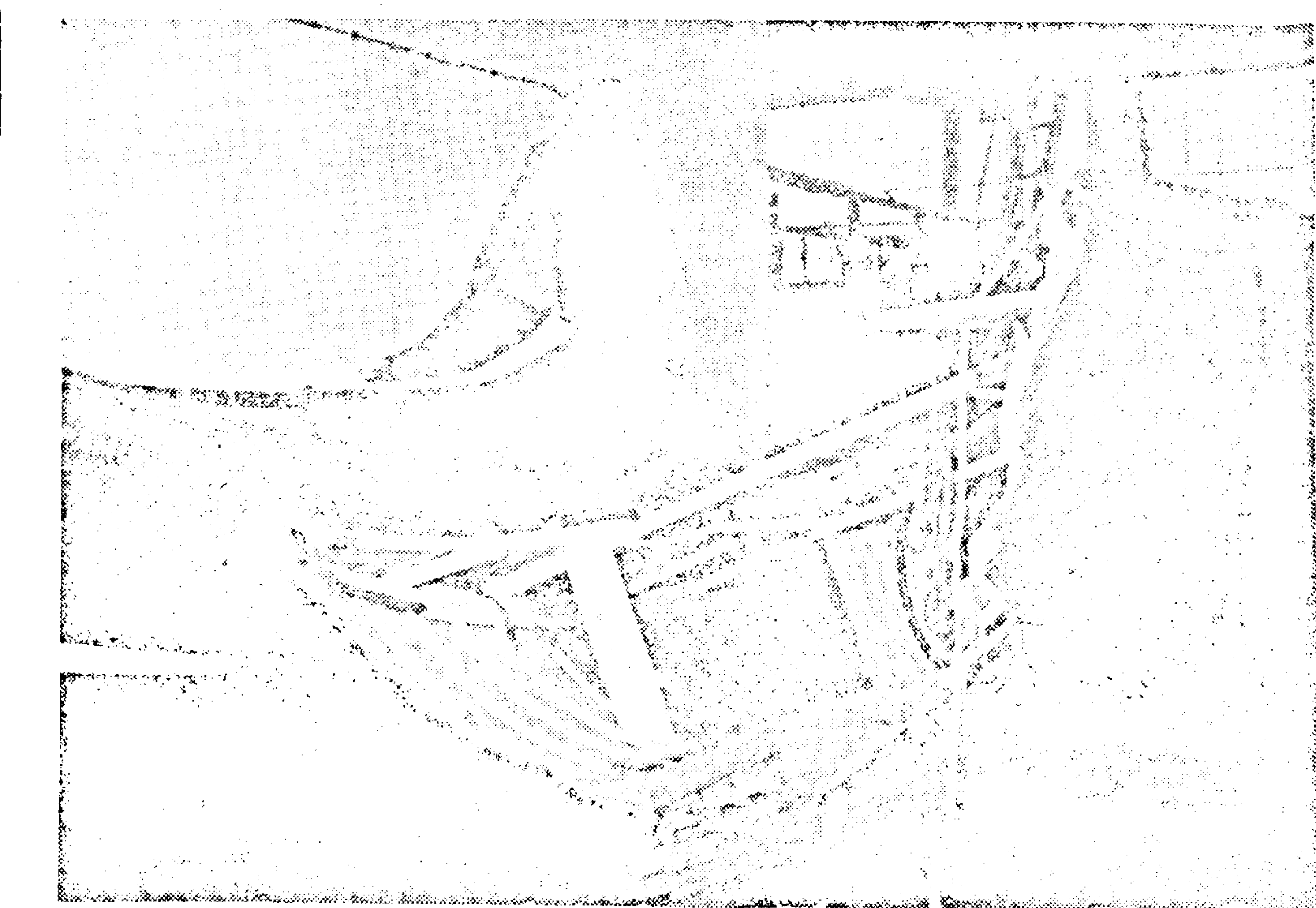
De bemanning en de officieren toonden grote moed. Om een uur in de middag maakte het schip slagzij, lag voor ongeveer een halve minuut op een kant, waardoor verschillende bemanningsleden in het water vielen." zo leidde de verklaring van Haselback, die door een Amerikaans schip was opgepikt.

Een weerdeskundige rapporteerde, dat kapitein Diebitsch de orkaan links voor trachtte te passeren, de plaats die gewoonlijk als de „veilige" zijde van een orkaan wordt beschouwd. Doch dit was met de orkaan „Carrie" precies niet het geval. Diebitsch had de rechterzijde moeten nemen.

Een der andere overlevenden van de „Pamir" zei in het verhoor, dat hij ervan overtuigd is dat de brief die in de fles aan de Engelse kust is aangespoeld bedrog is. Deze mening werd gedeeld door de eigenaars van het schip en in vermoeden ook door Eckart Luhmann, de voorzitter van de maritieme krijgsraad. Hij vroeg aan elk van de zes overlevenden of de mogelijkheid bestond dat iemand aan boord de beschuldigende brief kon hebben geschreven.

Guenther Haselback antwoordde: „Ik geloof niet dat het mogelijk was en in ieder geval zijn de beschuldigingen niet waar. Ik geloof dat ongure elementen de boodschap hebben geproduceerd.

De „Pamir" verging op 21 september in de nabijheid van de Azoren. Tachtig van de 86 man aan boord vergingen met het schip, dat voor de opleiding van Duitse scheepsofficieren werd gebruikt.

Bij het proces n.a.v. de ondergang van de „Parmir" treden als getuigen op de zes overlevenden en datgene, wat men van het zeilschip zelf terug heeft kunnen vinden. Hierbij zijn twee reddingsboten, de „Pamir 2" en de „Lübeck".